

OBČESTVO ŽUPNIJE
ŠENTVID NAD LJUBLJANO

VAŠ ZVON

posebna izdaja Našega zvona

v zahvalo za 13 let pastoralnega dela

župniku
IVANU JAGODICU

Vidova nedelja v jubilejnem svetem letu Gospodovem MMXXV

vaš zvon

2012 - 2025

13 let skupnih poti in spominov

◁ o vaš zvon ▷

**Posebna izdaja Našega zvona, oznanila župnije Šentvid nad Ljubljano
v zahvalo za 13 let pastoralnega dela**

župniku IVANU JAGODICU

Bog Vas živi še na mnoga leta!

Vaši farani

JUNIJ 2025

LETNIK XLV

IZREDNA ŠTEVILKA

Šentvid, na Vidovo nedeljo 2025

Spoštovani gospod župnik!

Danes je za našo župnijo poseben dan. Obhajamo velik praznik posvetite cerkve Sv. Vida in slovesen sklep praznovanja 940-letnice župnije; dan, ko smo se povezali v zahvali, molitvi in skupnem veselju. Hkrati pa se nezadržno bliža dan Vašega slovesa, ko se soočamo z zavedanjem, da se zaključuje eno poglavje in se začene novo.

Ravno zato smo za slovo od Vas izbrali prav današnji dan, ko je v največjem številu zbrano celotno občestvo. Ko skupaj praznujemo in v iskreni hvaležnosti pogledamo nazaj na pot, ki smo jo prehodili skupaj.

In ker vemo, da Vam dolgi govori in pretirano poveličevanje nikoli niso bili po godu, naj bodo tudi te besede takšne: stvarne, jasne in predvsem iskrene.

V naši župniji Šentvid nad Ljubljano ste službovali trinajst let. To ni bilo le obdobje v koledarju. Bilo je obdobje rasti. Obdobje, ko je iz te župnije zraslo nekaj izjemnega: živahno, povezano občestvo, znotraj katerega deluje kar 33 skupin. Če bi se vsaka od njih želela posebej posloviti, bi ta slovesnost trajala do večerne maše. Zato je to zahvala v imenu vseh, ki smo z Vami soustvarjali življenje pod zvonom Sv. Vida.

Naj torej spregovorijo dejstva. Če danes v tej cerkvi utripa živo občestvo, to ni naključje. Za tem je stal nekdo, ki je znal voditi: z avtoriteto, a brez ošabnosti. Z disciplino, a z odprtimi ušesi. Ki je znal povedati svoje mnenje neposredno, a vedno spoštljivo. In predvsem z jasno vizijo, ki ni dovoljevala povprečnosti.

Gospod župnik, imeli ste občutek za vse, ne le za številke in načrte, ampak tudi za ljudi. Vedeli ste, da župnijo gradijo odnosi. Zato niste prezrl nobene skupine: zakonske pare ste znali spodbuditi k pogovoru in rasti, bolnim ste nosili tolažbo in jim posvetili čas, redkokoga ste prezrli. Ni Vam bilo treba vsega izreči, včasih je zadostoval pogled, kratek stavek, ali pa le prisotnost. In to smo znali ceniti.

Mladi so pod Vašim vodstvom zaživel kot pomemben del župnijskega življenja. Uspešno ste jih (z)vabili, da so se vključili, oblikovali skupine in gradili povezave med seboj. Vaša želja je bila, da mladi ne bi bili le posamezniki v župniji, ampak da bi se med njimi spletle vezi, iz katerih bi zrasle trdne krščanske družine, saj ste se dobro zavedali, da so takšne družine temelj našega naroda. Vozili ste jih na izlete, v hrame kulture, pokazali ste jim lepote Slovenije in tudi kraje izven meja. Organizirali ste plesne vaje, pustovanja, silvestrovanja, romanja, počitnice na Braču... Mladi so Vam sledili, ker so začutili, da jih jemljete resno, da spoštujete njihov svet in jih znate pritegniti.

Posebno mesto med Vašimi številnimi pobudami zavzema tudi romanja. Ne le tista velika, v Sveto deželo ali velika romarska središča. Romanja v času misijona pred novo mašo in letos ob 940-letnici posvetitve naše cerkve so pripomogla k temu, da je naša župnija postala bolj povezana skupnost, ko je bila kdaj koli prej. Omeniti pa moramo seveda tudi, da si bodo romanja najbolj zapomnili tisti srečnejši, ki so se uspeli pravočasno prijaviti na takoimenovano »moško romanje«. Zamisel o moškem romanju je bila Vaš »izum« in slednja so se hitro »prijela« in postala tradicija.

In Vaše pridige: v njih ni bilo prostora za meglo. Nobenih teoloških razprav, ki bi zvenele učenjakom zanimivo, vernikom pa nerazumljivo. Ne. Pri Vas si poslušal in vedel: tole mi nekaj pove. Tole lahko nesem domov. Tole velja tudi za ponedeljek, ne samo za nedeljo in v cerkvi. Vaše besede so bile življenjske, uporabne in so vedno vodile k bistvu.

Pa še to: nikoli niste dopuščali, da bi šlo kaj »mimogrede. Če se je pripravljala velik dogodek, je moralo biti vse do zadnje pikice brezhibno. Oltarni prti »poštirkani« kot novi, pevci ubrani, sveče po vojaško poravnane, cvetlični aranžmaji barvno usklajeni, ministranti razvrščeni po višini. In cerkev? Bleščeča. Kot kakšna katedrala.

S tem smo skušali zajeti vsaj delček tega, kar se je v zadnjih trinajstih letih pod Vašo taktirko dogajalo v naši župniji. Vemo, da bi lahko povedali še veliko več; o neštetih urah priprav, srečanj, nevidnem delu v ozadju, o trenutkih, ki so zaznamovali posameznike in skupnost. A danes naj bo to dovolj, saj smo obljubili, da bomo kratki...

Dragi gospod župnik,

naše poti se bodo sedaj fizično ločile. Iskrena hvala in Bog Vam povrni za Vašo zvestobo poklicanosti, za neomajno iskrenost in za to, da ste nas učili živeti vero, ki premišljuje, išče in raste. Hvala, ker ste v Šentvid znova prinesli duhovni utrip, zaradi katerega je naša župnija zaživela kot živo občestvo vere, molitve in dejanj.

Za naprej naj Vam Bog nakloni zdravja in energije, da boste s svojo značilno vnemo vžigali oltarno občestvo tudi v novi župniji. Mi pa Vam obljubljam, da sadov Vašega dela ne bomo zapravili. Kar ste (za)sejali med nami, zvestobo, vztrajnost in duhovno zavzetost, bomo ohranjali in nadaljevali, da bo življenje Cerkve v Šentvidu še naprej rastlo v Gospodovi svetlobi.

BOG VAS ŽIVI!

ŽPS JE TAKO ODLOČIL ...

Kocka je padla. Ne le Vaša, tudi naša, da storimo, kot je prav in se spodobi. Da se Vam zahvalimo na naš župnijski praznik, ki ste ga v času Vašega župnikovanja povzdignili v pravi farni dan. Da postavimo na pravo mesto, kar smo »zamočili« ob Vašem prihodu v župnijo Šentvid nad Ljubljano. Ob umestitvi 11. novembra 2012 smo Vas nagovorili kot človeka akcije in rojenega organizatorja. A ko se oziramo nazaj in prebiramo zapisnike sej ŽPS, smo trdno prepričani, da ste prišli v našo sredo z jasnim poslanstvom, da nas povežete, da se nihče ne bi čutil izključenega in da bi vsakdo našel mesto v župniji, če si bo le želel sodelovati. Vedno z občutkom za pravo mero.

Začelo se je že istega leta s srečanjem z Vami in takratnim kaplanom Gašperjem Kočanom v Vidovem domu, kjer ste se nam predstavili in uspešno prestali kviz o poznavanju naše župnije. Nato so se posebni dogodki, izboljšave in novosti kar vrstili: ozvočenje, nove ministrantske obleke, trikraljevski pohod na Komno, moško romanje (ki je pred dvema letoma dobilo tudi svojo žensko različico), na novo ustanovljeni Mešani pevski zbor, romanje v Medžugorje, romanja z molitvijo križevega pota v postnem času, šmarnice za otroke v Stanežičah, duhovno-družabni vikendi za birmance, župnijska romanja v septembru, maše svetega večera, velikonočna vigilijska skupaj z vstajenjsko mašo in procesijo v nedeljo zgodaj zjutraj, izleti za ministrante in oratorijske animatorje, romanja v Sveto deželo, Rim in še kam, povečanje števila ministrantov, krepitev mladinske skupine (v zadnjem obdobju se je oblikovala tudi študentska), počitnice na Braču za mlade, birmance in veroučence 9. razreda, romanja k Mariji v Leščevje na Dobrovo, obnova in slovesno odprtje Kaplanije (ko ste nam dokončno zlezli pod kožo) in oblikovanje skupine fantov, ki tam strežejo, prenova »svečarije«, prenova župnijske spletne strani,

postne akcije (zbiranje sredstev za različne potrebe, vlečenje listkov s telefonskimi številkami za spontane obiske med farani), predavanja za starše veroučencev, molitvena priprava na misijon in novo mašo, izvirna oblika misijona, nova maša Gregorja Bregarja, obnova Stanežiške cerkve, martinovanja, borba za šentviško pokopališče, skrb za birmanske animatorje in katehiste, nastanek mladinske glasbene zasedbe, Taizéjsko novoletno srečanje, skavti, družinska kateheza in kot vrhunec Vašega dušnega pastirstva med nami praznovanje 940-letnice naše župnije. Izredno dolg seznam, pa smo navedli le najbolj odmevno.

Dobri voditelji se pokažejo predvsem v kriznih razmerah. Vi ste se v času pandemije odlično znašli in niste zanemari-
li duhovne oskrbe, ampak ste po svojih najboljših močeh organizirali župnijsko življenje. Kljub pomanjkljivem IKT znanju (občudujemo Vaš telefon na tipke), ste s pomočjo iznajdljivih in spretnih faranov pripravili prenose sv. maš, pri katerih ste k sodelovanju, ob upoštevanju ukrepov, povabili posamezne družine. Omogočili ste »online« izvedbo materinskega dneva, živih jaslic ... Čeprav je marsikaj, česar ste se lotili, izgledalo spontano in pripravljeno z izjemno lahkoto, verjamemo, da so Vas Vaše ideje stale številnih neprespanih noči v pričakovanju našega odziva. Ko so stvari stekle in se je »stvar prijela«, kot ste radi rekli, ste pokazali zadovoljstvo in znali izreči pohvalo.

Ob prihodu v našo župnijo ste začeli sodelovanje z že oblikovanim župnijskim pastoralnim svetom, nato pa ste skupaj s farani poskrbeli za sestavo dveh svetov (od 2015 do 2020 ter od 2021 do 2026). Hvaležni smo Vam, da smo imeli seje praviloma na dva meseca. Čeprav smo se trudili, da bi bile kratke, so se pogosto zavlekle, saj ste nam vedno »vrgli kakšno kost«. Včasih ste nas z idejami prehitevali in smo Vas komaj dohajali, drugič pa smo bili mi mor-
da korak pred Vami in smo želeli preveč za enega župnika. Vedno pa nas je pomirila Vaša izjava: »Če bo kaj narobe, bom rekel, da je tako odločil ŽPS!«

Še posebej se Vam zahvaljujemo za bogate in zanimive študijske dneve, ki ste jih znali povezati z različnimi dogodki ali stvarnostjo življenja slovenske Cerkve: pred misijonom in novo mašo smo obiskali ključne katoliške ustanove v ljubljanski nadškofiji (Teološko fakulteto, Nadškofijo in Bogoslovno semenišče), spoznavali smo duhovni utrip različnih župnij (tudi takih, kjer ima župnik več župnij v soupravljanju), da bi razmišljali o svoji župniji in o tem, kako pritegniti oddaljene. Prava pika na i pa je bil lanski študijski dan, ko smo nenapovedano sodelovali pri dveh sv. mašah, in sicer v župnijah Kamnik in Radmirje. V spominu nam je ostal tudi prvi študijski dan nove (prejšnje) sestave ŽPS (2015-2020), ko smo se v sončnem vremenu vračali s kosila domov in se vrata avtobusa niso zaprla. Smo prepoznali simboliko »dneva odprtih vrat« ŽPS že v začetku mandata. In si po drugi strani rekli, da imamo zaustonj klimo. Ko pa smo se približali Ljubljani, se je razbesnela nevihta in na videz nedolžna okvara je naše šaljivo razpoloženje spremenila v molitev, da nas iz avtobusa ne bi odplaknila povodenj.

Posebno mesto so imeli tudi skupni zajtrki, kosila, večerje ali »kavice z rogljički« za vse farane, za različne skupine ali posameznike. Niso bili namenjeni le polnjenju lačnih želodčkov, ampak v prvi vrsti druženju, povezovanju, spletnju novih prijateljstev in vključevanju. Hvala Vam za vse kulinarčne užitke, ki so naše skupne obede povzdignili na globljo raven!

Pogosto so nas nagovarjale Vaše pridige (pa tudi oznanila, ki so bila občasno daljša od pridige). Spomnimo se Vaših prvih, ko ste z mikrofonom hodili po cerkvi in »intervjuvali« farane, mi pa smo lezli v klopi z mislijo: »Samo da ne bo pomolil mikrofona pred mene!«. Med eno pridigo ste po tleh vrgli lončeni lonček za rože kot prispodobo za medčloveške odnose: če koga raniš s svojimi besedami, to težko popraviš, podobno kot razbitega lončka več ne moreš zlepiti skupaj, da bi bil tak kot prej.

A počasi pa smo Vas »prevzgojili«, da je za šentviške farane bolje pridigati »z ambona«. Večkrat ste za svoje pridige dejali: »Ne maram se ponavljati!« In posebej poudarili tri ključne misli, ki bi jih vsakdo lahko nesel domov kot duhovno popotnico. Enako kot na zadnjo binkoštno nedeljo: »Človek, ki izgubi spomin, izgubi sebe in svoje življenje. Sveti Duh je izvir življenja. Brez njega smo truplo in Cerkve bi bila le spominski park. Vsaka daritev je zahvala.«

Spoštovani gospod župnik Ivan Jagodic, kot člani ŽPS smo se skušali držati naslednjega pravila: »Mi smo se posvetovali, župnik se je odločil.« Le tokrat, ko se Vam zahvaljujemo za bogato bero Vašega delovanja v naši sredi, kršimo to pravilo.

Ker je ŽPS tako odločil ...

Zapisala Veronika Vizjak v imenu vseh ponosnih članov ŽPS, ki smo imeli čast sodelovati z Vami

ŽPS 2021-2026

ŽPS 2015-2020

NE BOJ SE, ZASVETI!

Dragi župnik, v trinajstih letih oratorijev se je marsikaj spremenilo. Otroci, ki so nekoč z radovednostjo prihajali na oratorij, so postajali animatorji. Animatorji so zoreli, prevzemali odgovornost in postajali voditelji. Vsako leto nova tema, nova ekipa, novi izzivi in nešteto novih zgodb – a ena stvar je ostala nespremenjena: Vaša prisotnost.

Spomnite se dni, ko ste prišli v našo župnijo in Vas je kot oratorijska voditeljica pričakala Tonja Robida s pomočjo Kaje Naglič in Tjaše Kocjan. Kmalu je sledila malo prenovljena ekipa Kaje Naglič, Tjaše Kocjan in Ane Košir, za njimi pa Anja Malovrh, Janja Zupančič in Urška Robida. Zatem so vajeti prevzeli Blaž Kelvišar, Katja Kregar in Andrej Rahne. Danes pa zaključujete svoje poslanstvo v naši župniji v času ekipe Blaž Kelvišar, Pija Kajzer in Neža Mavčič.

To je le del vseh imen, ki bi jih lahko zapisali: seznam animatorjev, otrok, staršev in drugih, ki so skozi leta pustili sledi na oratoriju, bi lahko zapolnil neskončno strani. A vse te zgodbe, vsa ta prijateljstva, rast in iskreni trenutki se ne bi zgodili brez Vas.

Bili ste z nami v trenutkih negotovosti in veselja. Spremljali ste nas, spodbujali, razumeli in molili z nami ter za nas. Hvala, ker ste oratorij podpirali ne kot zgolj dogodek, ampak kot prostor rasti – duhovne, osebne in skupnostne. Oratorij z Vami je postal prostor, kjer smo lahko žareli – vsak na svoj način.

Letos nas oratorij uči: »Ne boj se, zasveti!« in prav to sporočilo zdaj podarjamo vam. Vemo, da slovo ni lahko, ne za Vas, kot ne za nas. A zaupamo, da boste tudi v novi župniji zasijali, kot ste sijali med nami. Vaša prisotnost, vera in srčnost bodo pustile sledi tudi tam. Vi ste za vedno del naše zgodbe – in mi Vaše.

Z globoko hvaležnostjo in molitvijo!

Oratorijski animatorji

VZGAJAJTE V VERI,

kot doma, svoje otroke, je bilo Vaše vabilo v katehetske vrste. In ste nas tako uspeli pridobiti kar nekaj.

Tudi zato, ker ste bili vedno zelo konkretni in brez dlake na jeziku. Naši sestanki so se začeli s preverjanjem preteklega dela in končali s koledarjem v rokah. Bili smo kratki in učinkoviti; na sestankih ni prostora za flancanje, pravite, vse se lahko zmenimo v eni uri.

V Vašem natrpanem urniku se je vsako leto našel prostor tudi za ogled dobrih/drugačnih praks - študijski dan za katehete; za te poglede čez okvirje župnije smo Vam hvaležni.

Ob zaključku Vašega trinajstletnega dela v naši župniji se Vam zahvaljujemo za zdravo kmečko pamet, iskrivost, pogum in konkretnost pri delu z otroki in nami. Ni lahko. Tako kot Vi, smo zaskrbljeni, ker je veroučencev iz leta v leto manj, in upamo, da bodo naše molitve pomagale. Zelo smo bili ponosni na Vas, ko smo videli, kako ste na vso moč zaštartali z birmanci, ko v župniji ni bilo več kaplana, jim pomagali odkrivati skrivnosti odraščanja in vere. Marsikdo je rekel, da mu je žal, da njegovega otroka na birmo ni pripravljaj župnik.

Verjamemo, da ste vsem birmancem, ki ste jih, ob prisotnosti staršev, izprašali o veri, omogočili izkušnjo, kako prevzamejo odgovornost za življenje po veri.

Želimo Vam, da Vas na Vaših poteh spremljata Božji blagoslov in zdravje, da boste lahko mlade in otroke tudi tam, kjer boste, z modrostjo in izkušnjami vodili na poti k Bogu.

Kateheti

SPOMINI OSTAJAJO

Spoštovani gospod župnik, slovo je vedno težko, ampak spomini ostajajo. Čistilke in krasilke cerkve sv. Vida se Vas bomo spominjale kot preudarnega sodelavca. Vsakotedensko čiščenje je bilo tudi svojevrsten izziv, posebno v trenutkih, ko se nam je zaradi naše starostne slabovidnosti sem ter tja uspel izmuzniti kakšen odpadel del cvetja ali pa kupček prahu. Krasilke so po svojih močeh krasile cerkev. Večinoma smo za cvetje poskrbele same, ob večjih praznikih pa ste se po cvetje odpravili kar sami in se v njihovi družbi podali na potovanje po Ljubljani. Nekatere rožice so bile zaradi tega vidno utrujene ☺

Naše delo so vedno spremljale pohvale, pa tudi kritike.

Ob slovesu se Vam zahvaljujemo za dobronamerne besede in za pomoč pri skrbi za ureditev našega bogoslužnega prostora. Želimo Vam uspešno nadaljnjo pot.

Čistilke in krasilke cerkve sv. Vida

DOKLER NAS SMRT NE LOČI

Dragi gospod župnik, zaupali ste nam svoje birmance in to je velika stvar! Še posebej ker vemo, da prav vsakega izmed njih nosite v srcu.

Kolikokrat smo se skupaj kam peljali ali ob prijetnem klepetu pili kavo. Takrat Vas je v pogovorih večkrat prešinilo: »Joj, za tega in tega me pa res skrbi!« Oziroma: »Da se tale le ne bi izgubil«...

Pomagali smo jim pri tkanju prijateljskih vezi, saj Vam je bilo jasno, da je »biti skupaj« bistvo naše vere, naš največji zaklad.

In ko ima nekdo ljudi, h katerim je bil poklican, zares rad, pri svojem delu postane ustvarjalen.

Tako smo šli z birmanci in njihovimi botri na romanje, z družinami na kosilo, imeli smo predavanje o botrstvu...

Otrokom ste predali veliko modrosti in izkušenj, oni pa so bili zmeraj najbolj navdušeni nad tisto soboto zvečer v Nazarjah, ko ste jim pripovedovali zgodbe iz svojega življenja. Če ne drugega, so si vsi zapomnili vsaj to, kako se pravilno zaroči svojo izbranko.

Naj bo noč, polna luna naj pogleda izza oblaka. Na hribčku cerkvica in za cerkvico pokopališče. Fant naj poklekne pred svoje dekle, ji podari vrtnico, pokaže na pokopališče ter jo zaroči z besedami: »Dokler naju smrt ne loči!«

No, smrt zagotovo ne more nič vsemu lepemu, kar smo skupaj doživeli.

Hvala Vam za zaupanje in podporo!

Vaši birmanski animatorji

BITI DEL VAŠE EKIPE NI KAR TAKO

Spoštovani gospod župnik! Ko pride čas za slovo, nam včasih zmanjka besed, ali pa jih je na pretek in ne vemo, kje začeti. A prave besede bodo našle pot in upamo, da Vam bodo privzdignile koticke ust v nasmeh.

Vidovke smo mešana, a v duhu zelo povezana skupina mlajših in starejših, a še vedno živahnih in odlično ohranjenih upokojenk. Leta smo skrbno in predano čistile župnijski dom, da je dišal po svežini in bil vedno pripravljen na župnikov znani, zelo strog in natančen pogled.

Kajti, g. župnik, Vi ste tisti, ki opazite pajčevino, še preden jo pajki sploh spletejo. In prav zaradi tega smo vedele, da biti del Vaše ekipe ni kar tako. Kdor je prestal Vašo strogo obrv in preživel, lahko čisti kjerkoli. Tudi v Vatikanu!

A naj ne ostanemo le pri čiščenju. Bili ste več kot strog nadzornik, bili ste vodja. Po opravljenem delu ste nas vedno pogostili s kavo in piškoti. In, kar je redkost, dovolili ste nam, da hrano uživamo v župnijskem domu! Seveda z dodatnim zaupanjem, da za nami ne bo ostala niti drobtinica. In še manj kakšna mravlja.

Po večjih praznikih ali dogodkih pa ste se nam pridružili pri klepetu in smo skupaj analizirali dogajanje ter ocenjevali, če je bilo treba kaj pokomentirati ali izboljšati.

Z žalostjo sprejemamo dejstvo, da odhajate iz naše župnije. A razumemo. Vemo, da je duhovniško poslanstvo potujoče. Hvaležne smo za vsa skupna leta. Za zaupanje in vzajemno spoštovanje.

Obljubljamo, da bomo ostale zveste svojemu poslanstvu ter še naprej vzdrževale visok standard čistoče, ki ste ga postavili.

Vi pa, gospod župnik, pojdite z blagoslovom naprej. V novo župnijo, med nove ljudi, k novi ekipi, ki bo, upamo, vsaj približno tako delavna, zgovorna, temeljita in poskočna, kot smo me.

V molitvi Vas bomo spremljale tudi naprej. Naj Vas vodi Božji blagoslov, varuje Marijin plašč in naj Vam nikoli ne zmanjka dobre volje.

Vaše Vidovke

VAŽN' JE, DA MI PREMAGATE JEŽ'CO PA ŠMARTNO

Dragi gospod župnik! Z Vašim prihodom v župnijo Šentvid nad Ljubljano se je tudi življenje ministrantov hitro spremenilo. Zamenjali ste ministrantske obleke, za katere ste že od začetka zelo lepo skrbeli, saj ste nam vedno govorili, da moramo ministrantje med sveto mašo izgledati »šik«. Obleke še danes izgledajo, kot da ste jih kupili včeraj. Spremenili ste tudi stil ministriranja, ki ste ga skozi leta nadgrajevali z novimi idejami vsakič, ko ste se vrnili iz potovanja v Vatikan ali kakšno drugo župnijo.

Skrbeli ste, da smo se vsako leto pravočasno prijavili na dekanijska tekmovanja ministrantov v Preski, kjer smo vedno »pometli« s konkurenco. Na prihodnje generacije bomo v Vaš spomin prenesli Vaše trenerske modrosti: »Fantje moji, ni mi važn', al' ste prvi, drugi al' pa kej družga, važn' je, da mi premagate Jež'co pa Šmartno.« Tako so se vsako leto, pod vašim vodstvom, v zakristiji znašla nova odličja. Prav tako kot ste se veselili novih pokalov »za na omaro«, ste se veselili tudi po koncu »dobro izpejljane« maše. Na nagrado pa niste nikoli pozabili. Rade volje ste nas popeljali na Komno, v toplice ali pa na sladoled.

Zahvaljujemo se Vam za vse, kar ste nam v teh 13. letih v Šentvidu podarili, nas naučili ali nam kako drugače pomagali zrasti v veri in življenju, da smo postali boljši ljudje in ministrantje. Posebej si bomo zapomnili vse Vaše modrosti, ki ste nam jih predali pred ali celo med mašo. Hvala Vam tudi za Vaše kratke in jedrnate maše, pri katerih pa ste nam še vseeno na zanimiv način kazali Jezusa in razlagali njegove besede.

V novi župniji Vam želimo dobro ministrantsko ekipo, ki pa ne bo nikoli prekašala Vaših vdanih ministrantov iz župnije Šentvid nad Ljubljano. Želimo Vam obilo blagoslova na Vaših nadaljnjih poteh.

Vaši šentviški ministrantje

ORGLE NAJ BODO MALO TIŠJE

Naša pot v šentviški cerkvi se je začela istočasno. Vaša pred oltarjem in naša na koru. »Orgle naj bodo malo tišje,« so besede, ki smo jih večkrat slišali iz Vaših ust, dragi gospod župnik Ivč. Z nami bodo ostale za vedno. Pa ne le kot glasbeni opomnik, ampak kot izraz Vaše občutljivosti, preudarnosti in pozornega posluha za vse, kar se dogaja okoli Vas.

Z Vami smo rasli in v dvanajstih letih zrasli do te mere, da lahko s svojo pesmijo marsikomu v cerkvi orosimo oči. S prijateljskim zborom iz Madžarske smo svojo pesem širili v Budimpešti, v Lendavi, gostil nas je župan Monoštra ...

Ob Vašem odhodu iz naše župnije se Vam cerkveni zbor, skupaj z zborovodkinjo Marinko in organistko Nežo, iz srca zahvaljujemo za vse skupne trenutke, za vso podporo, razumevanje in prostor, ki ste ga dali glasbi v bogoslužju. Vedno smo čutili, da cenite naše delo, trud in predanost in zato smo še z večjo zavzetostjo soustvarjali bogoslužja, ki ste jih vodili. Vaša toplina, preprostost in spoštovanje so nas povezovali in nam dajali navdih. Lepo je bilo sodelovati z duhovnikom, ki zna prisluhniti – tudi takrat, ko gre za dinamiko v petju, ali glasbo, ki želi biti molitev.

Odhajate v drugo župnijo, a številni lepi spomini z Vami ostajajo. Hvaležni smo Vam, da smo Vas smeli spremljati na tem delu Vaše poti. Naj Vas še naprej spremljata Božji blagoslov in glasba srca.

Z iskreno hvaležnostjo,

Mešani pevski zbor,
organistka Neža in zborovodkinja Marinka

MOLITEV IZPROŠA MILOSTI

Člani molitvene skupine, posvečene Jezusovemu presvete-mu srcu ter Marijinemu brezmadežnemu srcu, ki vsako sredo po sveti maši molimo pred odprtim tabernakljem, se s hvaležnostjo oziramo na obdobje, ki smo ga smeli deliti z Vami, spoštovani gospod župnik.

Ves čas Vašega delovanja v naši župniji smo čutili Vašo podporo, ki ste je včasih pokazali s tem, da ste osebno pri-sostvovali molitvi, včasih pa ste nam na druge načine dali vedeti, da ste hvaležni za molitev. Če Vam je le čas dopu-ščal, ste se redno udeleževali vsakoletnega romanja moliv-cev h Kraljici miru na Kurešček na praznik Jezusovega Sr-ca, kjer ste vodili sveto mašo, po maši pa smo se ob do-brotah iz popotne torbe skupaj prepustili veselemu kram-ljanju o duhovnih ali malo manj duhovnih temah ter se na-smejali Vašim hudomušnim besedam.

Podpirali ste tudi molitev živega rožnega venca in pomagali pri iskanju oziroma - bolj natančno rečeno - pri določanju novih članov, saj se je bilo župnikovi avtoriteti težko zoperstaviti.

Gotovo je molitev premagala marsikatero oviro in izprosi-la milosti tako župniji kot molivcem samim.

Kot skupina Vas bomo tudi po odhodu iz naše župnije spremljali z molitvijo, da bi ostali zvest in rodoviten Gospodov sodelavec tudi še naprej.

Molitvena skupina

URESNIČENA OBLJUBA

Pred korono je bilo, ko Janja dala je slovo,
prenaporno je postalo ob službi delat še ostalo.
In tako me župnik vpraša
»ali bi kaj svoj'ga časa podarila Bogu in župniji?«
Kdo more upreti njegovi se kemiji?
Sem rekla: »Naj bo. Bom poskusila za eno leto«.
Dobila bralk in bralcev sem ne majhno četo.
In obljubo: »Bom pomagal.« In res, ni omagal.
Dajal mi vedno je številke nove.
Klicala sem, vabila in kdo ve, kdo vse se še odzove.
Spletna stran Hozana postala mnogim je bolj znana.
No, ni bilo samo za eno leto,
očitno delala dovolj sem vneto.
Vsi hoteli brati so ob pol deveti maši,
ob desetih pa naj berejo »ta stari«, Vaši.
Dobila pa sem tudi navodilo, da prvo berilo vedno
bere moški, da tak je zakon biološki.
Hm, morda zato, ker stara zaveza je lažja za branje.
Ženska pa naj prebira pisma Pavla, Petra, Janeza...,
da to je zanjo bolj naravno stanje.
A kdorkoli je že berilo bral, je župnik vedno še kaj zrav'n
dodal: razlago, spodbudo, z vnemo, vesel,
da bi nas med sabo povezal, še bolj za Boga vnel.
Zdaj, ko odhajate, naj Vas spremlja misel:
Naredil sem, kar sem lahko.
In mi pravimo: NI BILO SLABO. Ma, več kot to,
ODLIČNO je bilo!
Hvala, hvala, hvala za vse, kar ste naredili za nas, bralce
in ostale. Da bi tudi v prihodnjih farah skozi Vas božje mi-
losti v korist še mnogih delovale.

Brigita in bralci Božje besede

KJER STA DVA ALI SO TRIJE ...

Dragi župnik, jasličarji se Vam zahvaljujemo, da smo lahko tudi mladi dokazali, kaj znamo ustvariti, če stopimo skupaj. In povezovali ste nas prav Vi. Zahvaljujemo se Vam za vso podporo in zaupanje, kljub temu, da ni vedno vse teklo po načrtih. Obenem hvala tudi za vse izlete ter večerje.

Vaši jasličarji

JUTRANJI NASMEHI

Spoštovani gospod župnik, pri Vas smo občudovali, kako ste vsako jutro pred sveto mašo prihajali v zakristijo z jutranjim nasmehom na obrazu, čeprav smo Vam občasno kakšno »zakuhali« s ključi, lučmi ali pajčevinami, ki jih nismo opazili. Vse ste vzeli za dobro, zato smo vedno z veseljem mežnarili.

Vaši nekdanji in sedanji šentviški mežnarji

BREZ VAS BI ŠE PLESALI BOLJ SLABO

Dragi župnik! Mladi smo vseh trinajst let Vašega delovanja čutili, da imamo v Vašem srcu posebno mesto. Vsakič, ko smo se srečali, ste nas z nasmehom sprejeli in poskrbeli, da smo tudi mi odšli domov nasmejani. V Vaši družbi ni bilo namreč nikoli dolgčas. Vedno ste bili polni novih idej za naša skupna potovanja, zabavnih zgodb in zanimanja za nas. Brez Vašega truda zagotovo ne bi postali tako velika in povezana skupina. Poleg tega ne bi vedeli, kako zaprositi punco, kako hitro se lahko pelje golf ali kako se pravilno obleči za fensi večerjo. Še plesali bi bolj slabo. Zavedali ste se, kako pomembna so skupna doživetja in ste nam zato vedno z veseljem uredili nastanitev na Braču ali odstopili koč na Komni. In čeprav imate posteljo le nekaj metrov od naših petkovih druženj v Kaplaniji, nas niste nikoli poslali domov, tudi če smo vztrajali do poznih ur. Od Vas smo v vsem tem času res veliko prejeli. Globoko smo Vam hvaležni za vso Vašo molitev, čas, potrpljenje in vse ostalo, kar ste vložili v nas. Vse to nam bo ostalo v lepem spominu do konca življenja, zato se bomo s težkim srcem poslovili in upali, da se naše poti še kdaj srečajo. Ostanite še naprej tako polni življenja in naj Sveti duh po Vas deluje tudi v Vaši naslednji župniji.

Vaši mladi

SKUPAJ SMO BOGATEJŠI

»Zadnja pesem naj bo pa ena Marijina,« je bila ena od Vaših prošenj, kadar smo mladi sodelovali pri petju in igranju.

Bili ste zelo sprejemajoči do glasbe, ki vključuje električno kitaro, kahon, bas kitaro, če le ni bila preglasna. »Glasovi se morajo slišati,« ste rekli.

Vedno smo imeli dober občutek, ko smo na koncu sv. maše dobili Vašo pohvalo, čeprav smo prepevali v Božjo slavo in ne za pohvalo. Pa vendar, župnikova pohvala da zagon za naprej.

»Naj pesmi ne bodo predolge, to ni koncert,« ste nas opomnili, ko smo želeli zapeti vse kitice pesmi. Hitro smo se navadili in za uvod kdaj razmišljali, da bi zapeli samo refren. Vi niste take vrste župnik, ki bi na začetku maše hodil okrog s kadilnico. Bolje kot smo se poznali, lažje je bilo sodelovanje. No, skoraj :) Vsak ima kdaj svoj prav, a dokler delujemo iz ljubezni, lahko naredimo nekaj res lepega.

»V zahvalo Vas peljem na pico.« Biti z ljudmi ob dobri hrani je bil Vaš izraz hvaležnosti. In bilo je veliko. Hrane, druženja in hvaležnosti. (Samo, da nismo jedli v dvorani v Vidovem domu :)

Hvala Vam za to velikodušnost. In za sprejemanje. Mladim ste vedno znali dati prostor in s tem ste dokazali, da razlika v letih ne oddaljuje, ampak da smo lahko skupaj bogatejši.

Mladinski pevski zbor

PA SE SLIŠ OD SVET'GA VIDA ZVON

Ni praznika brez pritrkovalcev. G. župnik, iskrena hvala za vsó podporo in spodbudo, ki ste jo namenili pritrkovalcem v Šentvidu nad Ljubljano. Z Vašo pomočjo smo lahko negovali to lepo tradicijo in jo približali širši skupnosti.

Še bodo zveneli šentviški zvonovi, še bomo igrali nanje - Vam v hvaležen spomin in mogočen pozdrav. Njih pesem se bo čula vse do Nakla - če boste le dobro prisluhnili :)

Šentviški pritrkovalci

NAŠ ŽUPNIK JE FACA!

Naš župnik je faca!
Nam kupi sladoled,
nas pelje v toplice,
tam kupi tri pice.

Na romanje nas pelje
in kosilo naroči.
Tam se veseli,
ko molimo vsi.

Ko zvonec zazvoni,
peti začnemo mi.
Na koru zborček že stoji,
pesem pa glasno doni.

Pesmi radi pojemo
in tudi k maši hodimo.
Tam župnik hostije deli,
Jezus v srca prihiti.

Pesmico napisali
člani otroškega pevskega
zbor

Maša je najboljša,
saj Vi jo priredite
in na koncu maše
listke nam delite.

Ko koledniki hitijo
Vam srečo zaželjijo
prinašajo Vam dobre želje,
mir, ljubezen in veselje.

Na koncu še zapojmo
Vam sladke pesmice,
obilo blagoslova
in sreče še vnaprej.

DRZNI IN VZTRAJNI DOBIJO SVOJE MESTO

Ko sta Darja in Boris začela sanjati o skupnosti družin v naši župniji, je bila ideja preprosta, a drzna: Kaj pa, če bi v Šentvidu začeli s pravo družinsko katehezo – za starše in otroke hkrati?

Roko na srce – naš župnik je bil sprva bolj skeptičen kot navdušen. Morda je pomislil, da bo to še ena »moderna pogruntavščina«, ki bo vzletela na valovih navdušenja, potem pa hitro pristala v predalu z ostalimi pozabljenimi projekti.

Ampak Darja in Boris nista popuščala. Prevzela sta organizacijo, poskrbela za vsebino in – kar ni zanemarljivo – našla animatorje za vse otroke od najmlajših do mladincev. Noben otrok ni ostal brez mesta – in noben starš ni imel izgovora.

Tudi župnik je, čeprav sprva previdno, ponudil svojo podporo. Odobril je uporabo Vidovega doma za srečanja skupine, kasneje pa nam je za silvestrovanje velikodušno odprl še vrata Kaplanije. Ko je videl, da stvar diha, ni stal ob strani. Aktivno je pristopil in imel kateheze za starše, ki so bile iskrene, spodbudne in predvsem življenjske.

Gospod župnik, hvala, da ste nam dali prostor. Dobesedno, ko ste odprli vrata Vidovega doma in Kaplanije, in v prenesenem pomenu, ko ste družinski katehezi dovolili, da najde svoje mesto v življenju naše župnije.

S spoštovanjem in hvaležnostjo.

Družine družinske kateheze

OBOGATENA MISIJA

Najlepša hvala, spoštovani gospod župnik, za vse lepe trenutke, molitve, besede in zanimive dogodke, ki so obogatili našo diplomatsko misijo v Sloveniji, okrepili našo vero ter nas povezovali s Slovenci in slovensko Cerkvijo.

Šentviška madžarska skupnost
(Andor Ferenc Dávid, veleposlanik in družina Schuchtár)

PUSTITE OTROKE K MENI

Dere v mikrofon.

Matija

Deli sličice.

Marin

Najboljši župnik, ker časti sladoled.

Timi

Nisem vedel, da je tako siv. Res je že star, ampak vesel.

Vedno je dobre volje in nasmejan, pri maši lepo razločno govori in je prijazen do vseh.

Polona

Veroučenci 1. razreda

Gospod župnik, zelo ste prijazni. Radi molite. Vaše pridige so zabavne. Radi imate maše. Gospod župnik, hvala za vse maše in sladoled na Brezjah.

Ela

Župnik, radi molite in radi se hecate in ste zelo prijazni. Župnik, hvala za srečo in sladoled. Hvala, da imate radi otroke, res ste prijazni.

Martin

Župnik, zelo dober človek ste, ki ima rad vse. Hvala, da lahko hodim k sv. maši.

Dominik Č.

Župnik, hvala za vse.

Manca, Mila in Dominik Č.

Gospod župnik, ste prijazni, vedoželjni in dobri. Župnik, hvala za sv. mašo.

Lenart

Župnik, zelo ste prijazni in imate radi Jezusa, Marijo in Boga. Hvala, da ste naš prijatelj.

Beti

Hvala, župnik, da nas imaš rad.

Rudi

Veroučenci 2. razreda

PUSTITE OTROKE K MENI

Gospod župnik, hvala...

Hvala za krst, obhajilo in vse spodbudne besede. Pogrešal Vas bom.

Lukas

Župnik, hvala, ker sem lahko hodila k Vam na verouk, kjer sem se imela fino. Pogrešala Vas bom.

Nika

G. župnik, hvala ker ste bili tako duhoviti in zabavni, kar mi je bilo zelo všeč...

G. župnik, hvala da ste se veliko smejali, z Vami smo se zelo zabavali. Hvala, da sem lahko hodila k Vam na verouk, pogrešala Vas bom.

Mojca

G. župnik, hvala, ker ste nas imeli to leto in ker smo se zelo zabavali. Hvala Vam, da smo imeli tako lepo obhajilo.

Mark

G. župnik, hvala za nepozabno veroučno leto. Bodite še naprej tako zabavni.

Maj

G. župnik, hvala Vam za vse ure, ki ste nam jih posvetili pri pripravi na obhajilo. Zelo Vas bom pogrešal.

Jurij K.

Dragi župnik, ko sta mama in ata rekla, da se selimo v Slovenijo, sem bila srečna, vendar sem bila tudi prestrašena. Nisem imela prijateljev in nisem poznala nikogar. Hvala, da ste mi pomagali, da sem se v cerkvi in na verouku počutila lepo in prijetno. Še posebej se Vam zahvaljujem za Prvo obhajilo, ki mi bo ostalo kot čudovit spomin za vse življenje.

Lota Z.

Dragi g. župnik, hvala Vam za vse lepe trenutke pri verouku in pri maši. Vedno ste nam dali občutek, da smo pomembni in ljubljeni, in pokazali, kako lahko z majhnimi dejanji naredimo svet lepši.

Zoja P.

Hvala ker ste nas učili verouk in nas pripravili na prvo sveto obhajilo.

Alja

Dragi g. župnik, hvala ker ste nas tako toplo sprejeli v svoji župniji. Na romanju in pri vsem, kar smo doživeli z Vašo skupnostjo, smo se imeli lepo, še posebej čudovit pa je bil zakrament svetega obhajila. Želimo Vam vse dobro na Vaši prihodnji življenjski poti in naj Vas spremlja Božji blagoslov.

Leoni

Prvoobhajanci in njihove družine

PUSTITE OTROKE K MENI

Hvala, g. župnik, ker si me sprejel med ministrante.

Hvala, ker ste nas pri verouku velikokrat nasmejali in peljali na sladoled.

Brina M.

Župnik je dobro vodil župnijo.

Luka

Hvala Jezusu za župnika. Gospod župnik hvala, ker si me povabil k ministrantom in ker smo veliko hodili na sladoled in kufe.

Martin G.

Dragi župnik! Imeli ste zelo dobre maše in res sem uživala pri Vaših mašah.

Monika K.

Naš župnik je zelo je prijazen, dobrosrčen, skromen.

Dragi g. župnik! Hvala Vam za podeljeno znanje. Upam, da boste še naprej tako nasmejani in pripravljeni pomagati.

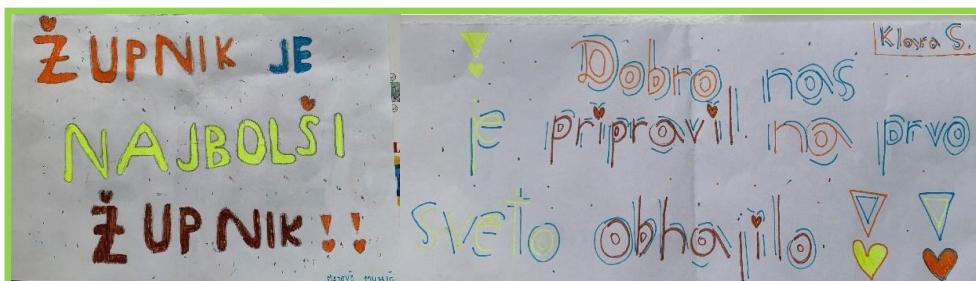
Filip J.

Najbolj mi je bilo všeč, ko ste prišli k nam na kosilo in ko ste nas ob koncu verouka peljali na sladoled.

Lija Ž.

Hvala, da smo gledali risanke.

Maks B.

Matevž M.

Klara S.

Gospod župnik je zelo prijazen in zabaven.

Anže

Gospod župnik, hvaležen sem Vam, ker ste nas ministrante peljali velikokrat na sladoled in ker ste zelo prijazni.

Martin T.

Gospod župnik, Vi ste zelo prijazni. V naši župniji ste naredili veliko lepega in dobrega. Upam, da se boste v novi župniji imeli lepo.

Mila

Župnik nas v tretjem razredu ni samo učil, temveč večkrat tudi peljal na sladoled. Do nas je bil vedno zelo zabaven in predvsem prijazen.

Tinkara O.

Hvala, ker ste bili dober prijatelj, ki nas je vodil k Jezusu. Zelo vas bomo pogrešali.

Melani

Gospod župnik je zelo prijazen in zabaven.

Nik

PUSTITE OTROKE K MENI

Hvala Vam, ker ste kot duhovnik s svojo vero in preprostostjo vodili in povezali naše farno občestvo. Veliko blagoslova na Vaši življenjski pot Vam želim.

Nika Ž.

Gospod župnik je zelo prijazen, pozoren... Hvala za lep prejem svetega obhajila. Gospodu župniku želim veliko zdravja in sreče na novi poti.

Martin K.

Veroučenci 4. razreda

Naš župnik je zabaven, prijazen, vesel in je faca.

Marko

Naš župnik je prijazen, vesel, se zelo rad druží in nas je zelo lepo pripravil za prvo sveto obhajilo.

Jerca

Prijazen, spoštljiv, vesel, zabaven, smešen, najboljši župnik in katehet.

Mihaela

Prijazen, hecen, čeden, spoštljiv, smešen, najboljši župnik.

Gaja

Naš župnik je zares človek, ki je dobrega srca in tudi zelo se heca.

Pia

Hvala za vsa romanja.

Laura

Naš župnik je najboljši župnik.

Tim

Naš župnik je prijazen, zabaven, rad pomaga, vesel, zelo dober župnik in duhovnik, faca, ima zelo dobre, lepe in kratke svete maše.

Špela

Naš župnik je smešen, prijazen in vedno nasmejan.

Fran

Naš župnik je najboljši župnik. Je vedno dobre volje.

Maja

Naš župnik je prijazen, dobro vodi svete maše, se kdaj poheca in je dobrega srca.

Iza

Naš župnik je Faca, ima kratke maše, super vodi ministrantske vaje in je vedno zabaven.

Martin

Naš župnik je res človek, ki se zelo heca in je res dobrega srca, zelo se potrudi za skupnost v župniji.

Lili

Naš župnik je zelo dober človek.

Veronika

Hvala župnik, hvala ker ste vedno bili nasmejani in hvala za vsa romanja. Pogrešal bom pridige, nasmeh in dobre nasvete. Želim Vam veliko sreče in Božjega blagoslova.

Ante

Veroučenci 5. razreda

PUSTITE MLADOSTNIKE K MENI

Naš župnik je ...

- zelo prijazen in hvala Vam za vse kar ste nam dal' in za vse maše, vse vroče čokolade, ..., hvala in ostanite taki. Hvala Vam res, upam, da ostanete taki.

Martin

- super, najboljši na svetu. Želim mu uspešno prihodnost in da živi še mnogo lepih let. Zakaj ne »delate« še par let?

Pia

- prijazen, zelooooo!

Skrivnostnež!

- bil najboljši župnik, kar sem jih poznala. V letošnjem jubilejnem letu 2025 nas je popeljal na različne konce sveta, ker je naša župnija imela 940 let. Tam smo molili 940 sekund oz. 15 minut. Zame je bil župnik zelo prijazen in dober župnik. Župniku bi želela povedati, da je našo župnijo Šentvid zelo dobro vodil. Pri okraševanju cerkve je bil zelo natančen. Vse stvari je imel urejene. Rada pa bi, da ostane tak kot je bil do zdaj.

Nika

- zabaven, prijazen, za hece, pri njem sem se veliko naučil, učil nas je v 3. razredu verouka.

Filip

- mi je všeč, ker je naredil kratke maše in smo imeli veliko romanj.

Ožbej

- prijazen smešen in zelo Vas bomo pogrešali.

Beni

- prijazen, smešen, ...

Čav Bav

- dober kristjan, prijazen in ve, da ga bomo pogrešali.

Tine

- zelo prijazen.

Maks

- prijazen, smešen in spoštljiv. Pogrešal Vas bom, želim Vam samo najboljše. LEPO SE IMEJTE!

Neznanec

- prijazen, ljubezniv, rad se heca in nas vedno nasmeji.

Živa

- zelo prijazen, vedno nas lepo pozdravi in zna povedati stvari tako, da jih razumemo tudi otroci. Hvala Vam, da ste vedno tukaj za nas, da molite za nas in nas učite o Bogu. Zelo smo veseli, da Vas imamo v naši župniji.

Neli

- je prijazen, iskren. Vesel in ponosen sem, da sem lahko ministriral.

Patrik

Zahvaljujem se za vse maše, veroučne ure, nasvete in še veliko več. Takega župnika ima zelo malo ljudi in sem vesela, da sem ga dobila jaz, ker vem, da je k svojemu poklicu pristopil z veseljem in da bi pomagal ljudem. Upam, da se boš imel lepo in želim Ti veliko zdravja in veselja. Upam, da se še kdaj vidimo! S spoštovanjem,

Katarina

PUSTITE MLADOSTNIKE K MENI

Naš župnik je..../ina

ina Živahno dušo
je Uglojen
ti Polepša dan
je prijazen
je Inteligent
je Krepoten

LEPO SE
IMEJTE

Veroučenci 6. razreda

Spoštovani gospod župnik, iskreno se Vam zahvaljujem za vse, kar ste naredili za našo župnijo.

Krstili ste obe, mene in mojo sestro Moniko, za kar sva Vam izjemno hvaležni, saj ste nama podarili prvi zakrament in dovolili, da sva bili sprejeti med božje otroke. Obema ste podelili tudi zakrament prve svete evharistije. Omogočili ste, da sedaj lahko z veseljem sprejemava Jezusa v najina srca.

Vaše maše niso bile nikoli dolgočasne. Pridigo ste govorili tako, da sem jo z veseljem poslušala in dejansko dojela, kaj je pomembno v življenju. Poudarjali ste stvari, ki so pomembne, da smo se mi, mladina, lahko učili iz njih.

Hvala, ker ste organizirali oratorij in tudi vsako leto sodelovali pri njem. Najbolj mi je bilo všeč, ko ste vsako jutro prišli na dvorišče Doma sv. Vida in nas pozvali, da smo skupaj zmolili jutranjo molitev. Prvi Vas mi je bilo všeč tudi, da ste se zelo trudili približati vero mladim in da ste spodbujali vero v mladih letih. Všeč mi je bilo, da ste vsako nedeljo zjutraj po maši prišli v kaplanijo in še malo poklepetali z nami in se pozanimali kako nam gre. Všeč mi je bilo, da ste v župnijo sprejemali tudi otroke s posebnimi potrebami in da ste jim dovolili opraviti zakramente in se jim posvečali.

Tudi Vaš verouk ni bil nikoli dolgočasen. Pri verouku smo se dotikali tem, ki smo jih nekateri težje razumeli. Vi ste jih razložili na čisto enostaven način in nam olajšali verouk.

Zahvaljujem se Vam tudi, ker ste bili potrpežljivi in vztrajni. V župniji Vas bomo zagotovo pogrešali, a na Vas bomo imeli lepe spomine.

S spoštovanjem,

Lili K.

PUSTITE MLADOSTNIKE K MENI

G. župnika si bom zapomnil po sladoledu pred kaplanijo in kako nas je med korono prišel nenapovedano pozdravit in je kar potrkal na panoramska vrata na vrt. Vse nas je presenetil in razveselil.

Ožbej

G. župnik, spomnil se Vas bom po Vaših lepih pridigah.

Oskar

Dragi g. župnik. Najlepša Vam hvala za Vašo prizadevnost v tej župniji, skrb za lepe in nepozabne trenutke ter vsako lepo misel. Hvala za vse zabavne in otrokom prijazne pridige, vse zabavne šale, vse oratorije...

Lili P.

Župnik Ivan je faca. Zelo je preprost in vse pove po kmečko, da ga vsak razume, tudi najmlajši. Mislim, da ga bomo vsi zelo pogrešali. Ni fer, da ne bom mogel z njim na Brač kot sta šli moji sestri.

Tadej

Dragi gospod župnik, v župniji Šentvid ste že 13 let in v vseh teh letih ste ustvarjali nove stvari in vezi, podeljevali zakramente, se zabavali z nami in delili izkušnje. Pri veroučnih urah z Vami je bilo zabavno in prijetno.

K mašam sem rada hodila, saj sem vedela, da ne bo bilo dolgočasno in dolgotrajno ampak zanimivo in prijetno. Vedno ste veseli in nasmejani.

Hvala Vam za vse, kar ste tukaj naredili in pustili.

Eva P.

Veroučenci 7. razreda

Zapomnili si Vas bomo kot vedno nasmejanega in vedrega duhovnika. Smo zadnja generacija, ki ste nas pripravljali na zakrament sv. birme v naši župniji. Se vidimo 4. oktobra 2025 v Šentvidu nad Ljubljano, ko bomo prejeli darove Svetega Duha. To ste obljubili.

Jožef M.

Dragi gospod župnik! Radi bi se Vam zahvalili za vse prijetne duhovne in tudi zelo zabavne trenutke, ki smo jih preživeli z Vami. Nikoli ne bomo pozabili, kako ste nam v razredu z vso resnostjo prepovedali radirati, da ne bi prišle mravlje. In kako ste nas spravili v smeh z Vašo nadvse zanimivo idejo o zaprositvi Vaše punce (če bi jo imeli) na petek, 13., na pokopališču ob enajstih zvečer. Hvala Vam tudi za nasvet, kako preplonkati maturo. Seveda pa ne moremo mimo vaših izkušenj s policijo zaradi nekoliko prehitre vožnje – upamo, da bo Bog na Vaši strani tudi, če boste morda ponovno v podobni situaciji.

Hvala Vam za vse, kar ste naredili za nas in za vse trenutke in nasvete, ki ste jih delili z nami.

Upamo pa seveda, da nas ne boste pozabili in boste še kdaj zavili v Šentvid.

Manca K.

Dragi župnik, iskreno se Vam vsi skupaj zahvaljujemo za čudovito leto, ki smo ga preživeli z Vami. Pri Vaših urah nam nikoli ni bilo dolgčas – vedno ste znali ustvariti prijetno vzdušje, nas nasmejati in hkrati naučiti veliko pomembnih stvari o veri in življenju. Še posebej nam je bil všeč film o Jezusovem življenju, ki nas je globoko nagovoril in nam pomagal bolje razumeti njegovo pot.

Vsem nam je bilo zelo smešno, ko ste pripovedovali, kako ste plonkali na maturi – takrat smo se res iz srca nasmejali! Poleg znanja o veri smo se tako naučili tudi nekaj »posebnih trikov« iz Vaših mladih let.

Hvala, ker ste nas skozi vse leto spremljali z odprtim srcem, nas lepo pripravili na birmo in nam bili dober zgled

PUSTITE MLADOSTNIKE K MENI

vere, srčnosti in pristne človeške topline. Veseli smo, da smo Vas imeli za učitelja in duhovnega voditelja. Upamo, da se vidimo na naši birmi 4. oktobra 2025.

Z iskreno hvaležnostjo, Vaši birmanci

(zapisala Amadeja H.)

Birmanci, 8. razred

Hvala Vam za vse spomine, zaradi Vas ne bom nikoli pozabil verouka.

Lenart D.

Hvala, da ste me pripravili na birmo in prvo sveto obhajilo. Hvala, da ste nas velikokrat razveselili s kakšnim sladoledom ali klobasami.

Ana T.

Gospod župnik! Zahvaljujem se Vam za vse izlete, praznovanja, kosila, romanja, kavice, sladolede... Hvala tudi za vse veroučne ure in pa seveda pridige. Bili ste super župnik, naj Bog blagoslovi Vašo nadaljnjo pot!

Kristina M.

Gospod župnik, hvala za vse klepete ob kavi, sladoledu. Hvala, da ste nas pripravili na prejem zakramenta svete evharistije in birme.

Klara G.

Dragi župnik, hvala za ves čas, ki ste ga porabili za našo župnijo in še posebej za mladino. Iskrena hvala in srečno še naprej.

Julij P.

Gospod župnik, hvala, da ste se za vsako stvar potrudili in niste odnehali, saj še po 70. letu delate dobre pridige.

Kasper P.

Skupaj smo se učili, da vera ni le v knjigah, ampak v odnosih – v prijazni besedi, skupni molitvi in drobnih dejanjih ljubezni. Vse kar smo doživeli, bo ostalo za vedno v mojem spominu.

Severin B.

Hvala za lepe spomine.

Dániel Sch.

Iskrena hvala za vse nepozabne trenutke, modre besede in veselje, ki ste ga prinašali v našo skupnost. Pogrešali bomo Vašo toplino, humor in dobrosrčnost.

Ema V.

Mladinci, 9. razred

GRADITELJ IN PRENOVITELJ NAŠE SKUPNOSTI

O župnikovi gradnji občestva so zapisali drugi, o njegovih gradbenih delih pa zapišemo nekaj ključarji z gospodarskim svetom.

Ko je naš župnik prvič stopil skozi vrata župnije v Šentvidu, je bilo takoj jasno, da ne bo le duhovni vodja, ampak tudi pravi graditelj. Njegova vizija in zagnanost sta se hitro pokazali v številnih projektih, ki so zaznamovali našo skupnost.

Prva sprememba, ki jo je uvedel, je bila prenova ozvočenja v cerkvi. Končno smo lahko vsi verniki jasno in razločno slišali pridige, brez šepetanja in ugibanja, kaj je bilo rečeno. S tem je poskrbel, da se Božja beseda sliši glasno in jasno.

Sledila je prenova kaplanije, kjer je iz prostora za cisterne in učilnice nastal prijeten lokal za župnijska druženja. Ta prostor je postal središče, kjer se srečujemo, načrtujemo in krepimo skupnost. Pri vseh teh projektih pa je župnik pokazal še eno izjemno sposobnost – znal je pridobiti in vključiti prave strokovnjake za izvedbo posameznih del. Nič ni prepuščal naključju, temveč je vedno poskrbel, da so bili na delu mojstri svojega poklica, ki so znali izpeljati prenove kakovostno in trajnostno.

Njegova gradbena vnema se je nadaljevala s prenovo pločevinaste strehe na župnišču, kar je bil le uvod v njegov največji podvig – popolno prenovo cerkve v Stanežičah. Najprej notranjost: novi tlak, beljenje, nove klopi in obnova glavnega oltarja so cerkvi povrnili njen sijaj. Nato je sledila obnova strehe na zvoniku in cerkvi ter celotna fasada, ki danes ponosno krasi našo župnijsko skupnost.

Poskrbel je tudi, da so zvonovi župnijske cerkve sv. Vida odromali na zahtevno pot in se obnovljeni vrnili v domač zvonik tik pred pandemijskim zaprtjem, da je lahko v korona času njihov glas župljanom še bolj dragoceno zvenel.

O vseh manjših projektih sploh ne bomo govorili – teh je bilo toliko, da bi jih težko našteali. A eno je gotovo: naš župnik ni le duhovni vodja, ampak tudi pravi graditelj, ki je s svojo vizijo, organizacijskimi sposobnostmi in delom pustil neizbrisen pečat v naši župniji.

Iskrena hvala za vse,
spoštovani gospod župnik!

ZAJETNI KOSI ZAREČENGA KRUHA IN AVTORITETE

»**V Šentvidu ne bom nič gradil!**« Ob prvem srečanju s ključarji je župnik samozavestno izjavil, da je v svoji prejšnji župniji že postavil dom za ostarele in da ima dovolj gradbenih del. »V Šentvidu ne bom naredil ničesar! Če bo streha puščala, da mi bo teklo na posteljo, bom samo posteljo premaknil na drugo stran sobe,« je dejal v šali. No, kot vemo danes, se je ta obljuba hitro – in na srečo za našo župnijo – izkazala za neresnično.

»**Od zdaj naprej bo po moje!**« Prva nedelja v Stanežičah je bila prav posebna. Jože, ključar in mežnar, je čakal v cerkvi v prezbiteriju, ko je novi župnik prišel skozi glavna vrata in se sprehodil po cerkvi do njega. Po kratki predstavitvi je takoj vzpostavil prvi stik z besedami: »Do sedaj je bilo tukaj po vaše, od sedaj naprej bo pa po moje.« In res je bilo tako – sledila je obsežna prenova cerkve, ki je popolnoma spremenila njen videz.

Ključarji iz Šentvida in Stanežič z gospodarskim svetom

IVČ IN SOBRATJE

Z župnikom Ivanom sva v Šentvidu skupaj začela, on kot župnik, jaz kot kaplan. Na začetku sva se morala znajti in pri tem sva drug drugemu pomagala, ob podpori številnih župljanov, seveda. Bil je dober mentor. Skupaj sva hodila na kosilo in se tam zmenila vse potrebno glede dela v župniji. Drug drugega sva razumela, kadar je kdo potreboval prosto in sva se pokrila brez nepotrebne slabe volje. Hvaležen sem mu za njegovo neposrednost v komunikaciji, ki sem se je tudi sam malo nalezal, kajti »bolje prva zamera, kakor zadnja«. Kadar mi je kakšno delo v župniji dobro uspelo, mi je Ivan - najbrž v zdravi skrbi, da se ne bi prevzel - vedno dejal: »To si pa odlično izpeljal, ampak samo Bog je popoln.« Če pa se mi kdaj kakšna stvar ni posrečila, je prizanesljivo pripomnil: »Ne sekiraj se, tudi najboljšim se zgodi.« Občudujem njegov zagon pri župniškem delu in mu ga želim še v prihodnje. Upam, da bo našel kakšno minuto več še za kavo s svojim prvim kaplanom.

Gašper Kočan (kaplan 2012–2014)

Pred prihodom v Šentvid so me sobratje duhovniki opozorili, da župnik Ivč rad ujame svojega kaplana na levi nogi pred ljudmi. Da se to ne bi prevečkrat zgodilo, sem se odločil naučiti kadarkoli in kjerkoli znati nekaj iz glave pomodrovati o Božji besedi. Župnik Ivč me je s tem motiviral in navadil na pamet ad hoc pridigati. Za to in še marsikaj drugega sem mu zelo hvaležen ... Prihrani mi tudi precej časa, čeprav ga ne porabim za v hribe. So se mi malo zamerili, ko sem nosil modroce v kočo na Komno.

Andrej Naglič (kaplan 2014–2016)

G. Ivana Jagodica (Ivča) sem spoznal na moji novi maši v Sodražici. Prišel pa je tudi zato, ker je bilo že odločeno, da grem s 1. avgustom 2016 za kaplana k njemu v Šentvid nad Ljubljano. V spominu mi ostaja kot neutruden pastoralni delavec, ki stalno išče načine, kako povezovati župnijsko občestvo. Tako se je zaradi njegove aktivnosti v župniji mnogokaj dogajalo. V času mojega kaplanovanja je npr. začela obratovati Kaplanija, v kateri smo se prijetno družili po nedeljskih mašah. V veselje mi je bilo, da sva skupaj prihajala na obiske, da je imel potrpljenje z mano, da sva vsako jutro skupaj molila brevir, sodelovala sva pri pisanju farnega glasila Naš zvon, zaupal mi je pripravo otrok na birmo, ministrante, mladino, bolnike in ostarele, svetopisemsko skupino. V spominu mi ostaja kot župnik, ki je vedno v pogonu, z izvirnimi idejami, povezovalac občestva, človek zabavnih komentarjev z gorenjskim značajem. Na novi župniji mu želim Božjega blagoslova. Vse dobro!

Simon Virant (kaplan 2016–2017)

Najdlje je ob našem župniku svoje duhovniško poslanstvo med nami in za nas živel Marko Pajk, duhovni pomočnik v naši župniji vseh zadnjih osem let (2017-2025). Zato se spodobi in je pravično, da spomin nanj v Vašem zvonu obeležimo s sliko - ta, se ve, šteje več kot tisoč besed.

GLAVNA TEMA: OBČESTVO

Ko sem bil bogoslovec, sva imela med počitnicami vedno jutranji program: 6.45 brevir, 7.30 maša, 8.00 zajtrk. Slednji je bil vedno zelo dober (jajca, hrenovke, priboljški, ki so mu jih prinesli farani in prijatelji). Če je bil pri zajtrku še kdo drug, smo večkrat poskušali reševati svet ali pa vsaj Cerkev. Dogajalo se je, da se je dopoldanski program spremenil tudi v kakšno pisarniško delo; morda pa tudi v izlet. Npr. Komna ali pa vsaj Bohinj. Z Ivčem je bilo vedno zelo zabavno. Sem mu hvaležen za njegove duhovniške nasvete in zgled župnikovanja z veseljem. Glavna tema: Občestvo.

Gregor Bregar

(Gregor je daroval novo mašo v Šentvidu 30. junija 2019)

BUEN CAMINO

Gospod župnik, pravijo, da te Camino (pot) pokliče, če o njem razmišljaš ...

In res, po božji previdnosti ste poklicali prav nas, da skupaj peš poromamo v zahvalo za Vaših 70 let življenja in dar duhovništva. Izbrali smo španski Camino Primitivo, prvotno starodavno osamljeno romarsko pot po čudoviti pokrajini, ki vodi k sv. Jakobu v Compostelo.

Po zanimivih pripravah, kaj vzeti s seboj, da ne bodo nahrbtniki pretežki, smo odleteli z malce strahu in spoštovanja v neznano. Kupili smo enosmerne letalske karte, kar bo, pa bo ... Časa imamo dovolj, enkrat se že vrnemo.

Občutek svobode.

Začela se je pot ... čudovita, dih jemajoča narava, strmi klanci in spusti, rože, vode, živina na paši, hoja z lučkami v nov dan, sončni vzhodi, zahodi, kamnite hiške, vasice, kapelice, mesta, dnevne svete maše v naravi, v kapelicah, v sobah, večerno branje brevirja, spanje v različnih prenočiščih, pogovori z romarji, nalezljivi nasmehi in dobra volja ob spremljavi bolečin v starih kosteh ter žuljev na nogah. Vsak dan isto vprašanje: »Kolk` mamó še?« »5 km,« vsak dan isti odgovor. Telesni števec se je naravnal.

Dolgo časa smo bili skupaj, ob premagovanju telesnih naporov smo se vsi odprli in spregovorili o sebi, o svojih skritih kotičkih, drug drugemu smo pogledali v delček duše. Nismo se pretvarjali, vsa fasada je odpadla, bili smo taki, kakršni v svojem bistvu smo.

Hvaležni za čudovito izkušnjo.

BUEN CAMINO na vseh Vaših poteh.

Silva, Mojca, Ivan

PRIDEM ČEZ 10 MINUT

Župnijsko pisarno predstavlja g. župnik in Jasna, njegova tajnica. Delo v pisarni je zelo raznoliko, včasih »birokratsko«, vendar brez teh administrativnih opravil župnija ne more funkcionirati. G. župnik v času uradnih ur »sprejema stranke, naše farane«, ki želijo krstiti svoje otroke, se poročiti, darovati za svete maše, prijaviti pogreb itd..., jaz pa mu pri tem pomagam. Uradne ure pa so lahko tudi drugačne od prej povedanega.

Na 70. rojstni dan g. župnika so potekale takole. Kraj uradnih ur se je prestavil v bližnji lokal, kjer je g. župnik že ob njegovem odprtju vpisal »abonma« (to pomeni, da se večkrat vrača na isto mesto). Na vratih župnijskega urada pa je bilo nameščeno obvestilo »Pridem čez 10 minut, župnik«. Na uradne ure je, še preden so se pričele, prišel g. Marko Pajk in čestital g. župniku za njegov jubilej. Tako smo v bližnjem »abonmajskem lokalu« prijetno kramljali in se veselili ob župnikovem jubileju. Namreč namen uradnih ur v tem dnevu je bilo nadaljevanje praznovanja rojstnega dne. G. Marko pa je imel poleg druženja s slavljencom in menoj posebno nalogo, ki jo je opravljal tako, da je vsakih 10 minut odšel proti župnijskemu uradu in preveril, če bi slučajno kdo potreboval kakšno storitev v pisarni. Ta dan teh storitev v času uradnih ur ni potreboval nihče. Po slabi uri smo se razšli.

Zanimivih dogodkov od leta 2017, ko sem pričela z opravljanjem nalog v župnijski pisarni, je bilo še kar nekaj.

Bilo mi je v čast v njej sodelovati z Vami, g. župnik. Pogrešala Vas bom.

Jasna Tušar

PRIJAZNO IN SPOŠTLJIVO SOŽITJE

V sredo 14. maja 2025 je imela skupina Sožitje srečanje. Kot vedno nas je tudi tedaj prišel pozdravit naš gospod župnik. Povedal nam je, da zapušča župnijo in odhaja v neko drugo župnijo. Bile smo osuple in ostale brez besed.

Sodelovanje gospoda župnika in skupine Sožitje je bilo prijazno in spoštljivo. Poleg tega, da nam je za srečanja dal na razpolago Kaplanijo, si je tudi vzel čas, da nas je vedno prišel pozdravit. Kadar mu je čas dopuščal, je prisedel in smo poklepetali. Nikoli nismo ostale brez njegovih nasvetov, če smo jih potrebovale. Naša srečanja so bila redno objavljena v Našem zvonu, kakor tudi pri oznanilih. Naša skupina je bila v župniji enako cenjena kot druge, morda bolj atraktivne skupine, kar nam je veliko pomenilo.

Za vso prijaznost in pomoč se Vam, gospod župnik, iz srca zahvaljuje vsa naša skupina ter Vam želimo vse najboljše in obilo Božjega blagoslova na novi življenjski poti.

Voditeljica skupine Sožitje Olga Babuder

NEŠTETO KAV, OGROMNO MLEKA IN ŠE VEČ POGOVOROV

Spoštovani gospod župnik, z globoko hvaležnostjo se Vam zahvaljujemo za Vašo pogumno in vizionarsko odločitev, da ste v naši župniji ustanovili KAPLA'nijo. Tisti korak, ki je sprva pomenil le nekaj novega za nas domačine, se je z leti izkazal za nekaj veliko večjega, za pravo revolucijo v Ljubljanski kotlini, če ne kar v širšem prostoru slovenske Cerkve.

KAPLA'nija je postala prostor srečevanja, pogovora in skupnosti, odprta vsem in dostopna vsakomur. V njej se je v desetih letih skuhalo nešteto kav, prelilo ogromno mleka in še več pogovorov. Menjalo se je veliko fantov, ki smo se tu prvič naučili, kako se skuha dobra kava, se preizkusili v tiskem delu in ob tem osebnostno ter duhovno rasli.

Skupaj z Vami in gospodom patrom Petrom smo spoznavali širino sveta, ne le v besedah, temveč tudi na potovanjih, ki so oblikovala duha in pustila spomine za vse življenje. Dolge noči in še daljše vožnje z vlaki ne bodo nikoli pozabljene, saj so bile del poti, ki je vsakega izmed nas peljala bližje drugemu in bližje sebi.

Hvala, gospod župnik, ker ste imeli pogum, voljo in srce, da ste ustvarili prostor, ki je resnično skupen. Prostor, ki povezuje, in prostor, ki ostaja.

Vaši Kapla'nijski fantje

Generacija 2022

Generacija 2024

TRI MISLI

V kulturnem društvu Blaž Potočnikova čitalnica bi trenutke z Vami strnili v tri misli, tako kot po navadi naredite v Vaših pridigah. Zgolj, da ne bi pozabili:

BOG: Na prvem mestu je Bog. Na društvenih izletih po Sloveniji ste nam omogočili sveto mašo, pred kosilom smo molili. Bili ste naš tihi podpornik in v ozadju tudi duhovni vodja, podporo smo čutili. Blagoslovili ste Spominsko mizarnico in blagoslov ljudem večkrat podelili tudi ob koncu društvenih dogodkov.

ŽUPLJANI: Kadarkoli ste le mogli, ste se pridružili društvenemu dogajanju in bili med ljudmi. Na sestankih upravnega odbora ste imeli praktične ideje, ki so hitro spodbudile nadaljnjo organizacijo. Lahko smo delovali v župnijskih prostorih, pa naj si bo to soba za shranjevanje rekvizitov ali Vidov dom za vaje in izvedbo kulturnih dogodkov. To je omogočalo naše delovanje. Skupaj smo snovali letne mejnike, ti so ohranjali družbene vrednote (starševski dan - poprej materinski dan, festival aleluje, luč miru iz Betlehema, Pozdrav domovini). Sodelovali smo tudi v Miklavževem obdarovanju. Ob Vaši 60-letnici smo si Vas malo privoščili in naredili skeč, v katerem Vas je Janez odigral - pa saj niste zamerili kajne?! Zahvaljujemo se Vam za vsa povedana oznanila o naših dogodkih, niso bila le prebrana; župljane ste v njih navduševali za slovensko kulturo in lepo.

DOMOVINA: V svojih nagovorih ste jo večkrat omenili. V cerkev ste postavili zastavo. Skozi Vaše govore je bilo čuti, da bomo le Slovenci lahko pazili na našo domovino in jo v naši kulturi vzdrževali. Župljane ste spodbujali k aktivnemu državljanstvu. Lahko bi rekli, da smo delili skupne vrednote. Naj Vam Bog povrne vse dobro, ki ste ga dajali nam. Na Vas nas bo vselej spominjala lipa, ki ste jo posadili na trati ob cerkvi.

Z iskrenim spoštovanjem in hvaležnostjo!

Kulturno društvo Blaž Potočnikova čitalnica

ŠOPKI ZAKONSKIH SKUPIN

Kakor molimo pri Angelovem oznanjenju »In beseda je meso postala« ... so tudi Vaše besede o odhodu, ki so sicer za nekaj časa zamrle, postale resničnost. In tako tu tuhtamo in tuhtamo in tuhtamo ... in se poskušamo spomnit', kaj vse smo v teh trinajstih letih skupnega doživeli in česa še nismo, pa smo o tem govorili, kot npr. »spontani piknik, ki se bo kar enkrat zgodil in se bomo dobili in se družili in imeli nadvse imenitno«. No, na to spontanost, za katero smo menili, da jo imamo (pa se je izkazalo, da je nima-mo), Vi nikdar niste računali. Vse ste skrbno premislili, načrtovali in nazadnje (za razliko od nas) tudi izpeljali.

Druženje je za Vas zelo pomemben vidik človeštva. Na to ste veliko stavili in nas spodbudili, da smo vendarle imeli nekaj zakonskih piknikov, polzakonskih izletov, prenočevanj na Komni, predvsem pa veliko skupnih klepetov – ne le na srečanju, pač pa tudi po njem.

Za Vas je značilna točnost, za nas zamujanje. Prav kmalu ste nas spoznali in se na naš račun tudi pošalili, vendar nikoli obupali. Vedno ste bili ob 20.00 »na položaju«, mi pa smo kapljali kot slabo zaprta pipa tudi do konca srečanja.

V naša srečanja ste prinesli nov veter, ki se je začel s pri-povedovanjem, kaj smo od zadnjega srečanja doživeli. Ta del srečanj nas je še bolj povezal in nam pomagal, da smo drug do drugega postali bolj čuteči. Včasih celo bolj, kot sama tema, nam je razodeval, kaj se med nama dogaja. Včasih so bile te debate polne smeha, včasih bolečine. Vse ste z modrostjo sprejemali in nam pogosto odstirali svojo globino, z nami delili svoja razmišljanja in bili pripravljeni sprejeti tudi naš pogled na svet (pa čeprav se je razlikoval od Vašega). Znali ste nam dati občutek, da Vam je za vsakega izmed nas mar.

Cenimo Vašo vztrajnost, ljubezen, iznajdljivost, neposrednost, iskrenost (brez dlake na jeziku), igrivost, sočutje,

strast, željo po akciji ... življenje, ki Vas dela Živega. In smo hvaležni, da smo smeli biti ob Vas in bili deležni vsega tega. Ker pa smo zakonci tudi starši, se nam zdi prav, da izpostavimo tudi globoko hvaležnost za vse, kar ste naredili za naše otroke in mladino. Neprecenljivo. Neopisljivo. Dragoceno.

Naj se na tem mestu naša hvaležnost prelije v želje. Ne bomo napisali vsega, kar Vam želimo, je premalo prostora. Morda bo najbolj na mestu beseda, ki zaobjame vse naše želje: BLAGOSLOVA. Želimo Vam blagoslova. Vselej in povsod.

5. zakonska skupina,
ki Vas bo vedno imela v lepem spominu
Ana in Gašper, Tadeja in Tone, Irena in Marko, Lidija in
Jernej, Polona in Gregor (urejeni po velikosti –
česa, pa uganite sami)

1. zakonska skupina,
v hvaležen spomin

ŠOPKI ZAKONSKIH SKUPIN

Dragi gospod župnik, v imenu 6. zakonske skupine se Vam iskreno zahvaljujemo za vse, kar ste bili in pomenili za našo skupino.

Naša skupina je bila res živa – rastla, se manjšala, a vedno ostajala povezana. Večkrat ste nas spomnili, da bi bilo dobro, če bi našli še dva para. Enega ste imeli celo že »na očeh«, čeprav se še ni čisto odločil. No, večinoma se niso – mi pa smo vztrajali. Posebej dragoceno nam je bilo, da ste bili Vi, župnik, del našega kroga. Vedno smo bili na tekočem z dogajanjem v župniji, pa tudi, kadar nam kaj ni bilo prav, smo si dali duška – brez zamere.

Naše srečanje smo vedno začeli z osebnim krogom – kako smo preživeli pretekli mesec. Sledil je evangelij prihajajoče nedelje, ob katerem ste nas s svojo razlago vedno znali navdušiti ali postaviti pred izziv. Tematiko pogovora smo včasih pripravili mi, včasih Vi, v vsakem primeru pa je vedno nastal iskren pogovor. Le po Vaši vrnitvi s Camina smo temo preskočili, saj smo želeli slišati o Vaših doživetjih.

Druženje pa se ni ustavilo pri srečanjih – bili so pikniki, romanja in celo večerja v fensi gostilni, kamor ste nas povabili. Pa ne zato, ker bi želeli razvajanje – temveč, ker ste želeli skupnost.

Povezali smo se tudi v težkih trenutkih – še posebej ob preizkušnji Martine in Janija. Takrat je bilo še toliko bolj pomembno, da smo bili skupaj.

Hvala, gospod župnik, da ste bili z nami – v veselju, v iskanjih, v tišini in v molitvi. Vse dobro na Vaši nadaljnji poti – mi pa bomo tukaj še naprej »vztrajali«.

Vaša 6. zakonska skupina

Redno ste nas spremljali na zakonski skupini. Zelo se naju je dotaknilo, ko ste rekli, da Vam tudi za trenutek ni bilo žal, da ste duhovnik. Večkrat pa ste rekli, da je biti poročen težko. Od takrat še bolj ceniva in se trudiva za najin zakon. Hvala za vse.

Franci in Ivanka

Hvaležna sva Vam za red, ki ste ga vztrajno vzdrževali in redno služili Bogu pri oltarju in, kadar Vam je čas dopuščal, tudi v spovednici. Tako je mogel Bog delovati v čredi ovčic, ki Vam jih je zaupal v duhovno oskrbo.

Iztok in Anja

Zahvaljujema se za Vaše spremljanje naše zakonske skupine, za vse spodbude, kleno in jasno besedo ter duhovno spremljanje in vse blagoslove.

Gregor in Vesna

Hvala za vsako uro, ki ste jo preživel z nami in nas poslušali s srcem, nas spremljali in podpirali z Vašimi molitvami. Podelili ste nam tudi svojo izkušnjo družine in zakona Vaših staršev, kar je za vse nas dragoceno. Vaša prisotnost na naših srečanjih je bila potrditev nam, da se je vredno truditi za zakon in da sta poklic duhovnika in zakonca drug drugemu potrebna in se bogatita in podpirata - tako kot se podpirata v zakonu mož in žena. Hvala Vam za zvestobo in potrpežljivost z nami.

Marko in Katarina

2. zakonska skupina

ŠOPKI ZAKONSKIH SKUPIN

Spoštovani g. župnik, težko verjamemo, da je minilo že 13 let! Toliko skupnih trenutkov, pogovorov, smeha, izletov in nešteto malih (pa tudi velikih) stvari, ki so pustile pečat.

Skupaj smo hodili ne le po poteh vere, temveč tudi dobesedno. Z nahrbtniki na ramenih, s klepetom, pesmijo in spodbudo smo se skupaj podali na Komno, ki je bila za nekatere kar precej naporna (eni smo sopihali bolj, drugi malo manj), a na vrhu – v Hubertovi koči – smo bili enako veseli. Večer ob toplem čaju, smehu in pogovorih je tisti, ki bo za vedno ostal v našem spominu. Prav v takih trenutkih se začuti, kaj pomeni biti skupnost: ne le v cerkvi, ampak tudi na poti, v naravi, v preprostosti. Vi ste znali biti del te skupnosti – z nami, med nami, eden izmed nas.

Ob vseh skupnih trenutkih – molitvah, smehu, razmišljanjih in preizkušnjah – ste nas vodili s srčnostjo, modrostjo in pristno človeškostjo. Povezovali ste nas kot skupino in nas spodbudil, da rastemo – v veri, odgovornosti in prijateljstvu.

Vaš odhod nas malo stisne pri srcu, a vemo, da Vas čakajo nove poti in ljudje, ki Vas bodo prav tako veseli, kot smo bili mi. Želimo Vam, da pogumno stopate na novo pot, kamor Vas vodi Gospod.

Ostajte v naših molitvah in spominu. In kdo ve – morda nas pot še kdaj zanese na skupen izlet.

3. zakonska skupina

Župnika lahko opišemo z dvema besedama: srčnost in vključevanje. Naša skupina je imela kar nekaj vzponov in padcev glede članov. Župnik ni obupal, kot tudi mi ne. Pomagal nam je, da smo ohranili skupino in se veselil vključevanja novih parov.

Župnik je opazil zakonca, ki sva na novo prišla v župnijo. Sam je pristopil do naju in naju ogovoril. Zanimal se je za naju. To je res nekaj lepega.

Izpostavila bi povezovalni duh in zanimanje za mlade. Sedanja zasedba skupine ne bi nastala brez župnika.

Najbolj zagnan in poln energije, lahko rečem mladosten. Zna biti tudi kritičen, a obenem za hece.

Najbolj zabaven župnik do sedaj. V cerkev sem začela hoditi z veseljem, kar prej nikoli nisem. Če ne bi bilo njega, ne bi imela birme. Zelo všeč mi je bil njegov pristop. Zelo pohvalim njegov občutek in veselje do dela z mladimi.

Pogrešali ga bomo itak vsi, ampak mladina zagotovo najbolj. Vem, da bo to seme kילו in raslo tudi naprej.

Všeč mi je, da direktno pove. Pa tudi kritike zna sprejeti. In kar je najpomembnejše, ni zamerljiv. Vesel značaj in dobro srce.

Hvala za
vse lepo
in dobro.

4. zakonska
skupina

NAJBOLJŠE »FINE PREKAJENE KLOBASKE«

Prostovoljke in prostovoljec župnijske Karitas vsako leto organiziramo dva dogodka, to sta srečelov na prvo adventno nedeljo in srečanje starejših bratov in sester s pogostitvijo po Veliki noči. Tovrstna srečanja praviloma organiziramo v Domu sv. Vida. Prav tako je bolj ali manj enaka pogostitev (obloženi kruhki, pecivo, sadje, kava in pijača). Na enem od teh srečanj pa je bilo (precej) drugače.

Nova lokacija srečanja je bila »Kaplanija«, Dom sv. Vida je bil namreč zaseden. Zaradi prostorske stiske, prostovoljke nismo pripravljale obloženih kruhkov, ampak smo na pobudo g. župnika kuhale »fine prekajene klobaske«. G. župnik jih je kupil nekje na Dolenjskem. V »Kaplaniji« je na voljo le indukcijski štedilnik. Uporaba indukcijskega štedilnika nam je bila znana, saj smo »prekaljene kuharice z dolgoletnimi izkušnjami«. Čeprav smo vedele, da vsak lonec pač ne gre na indukcijsko ploščo, voda na indukcijskem štedilniku s klobasami v njej ni in ni hotela zavreti. Naš trud, da bi voda zavrela, je trajal več kot eno uro. V tem času pa je g. župnik že opravil sv. mašo za starejše brate in sestre, slednji so se že posedli v »Kaplaniji« in čakali, da bodo dobili kaj za pod zob. Tudi g. župnik je bil začuden, kako to, da pogostitev s klobasami še ni stekla. Seveda pa je takoj vzel tudi to opravilo v svoje roke, malce »pokomandiral«, kaj moramo storiti, in na našo srečo so klobase kmalu priplavale na površje, kar pomeni, da so bile skuhane in smo jih lahko postregle. V tem času so starejši že pojedli pecivo in popili kavo. Najboljše »fine prekajene klobaske« pa so prišle na koncu. Žal pa klobas na naslednjih srečanjih nismo več ponudile.

Spoštovani gospod župnik, hvaležni smo Vam za Vašo srčnost in za čas, ki smo ga preživeli skupaj. Le na ta način smo lahko omogočili pomoč in odpravo stisk pomoči potrebnim.

Sodelavke in sodelavec Karitas

NOTE MI ZRIHTEJTE, PA VELIKE NEJ BOJO

Ko ste prišli na faro, smo Vas postavili pred dejstvo, da v naši župniji obstajajo žive jaslice. Sprva ste nas gledali nezaupljivo in s strahom v očeh, ko pa ste se prepričali, da imamo vse pod nadzorom, ste nas takoj podprli in dodali svoj piskrček ter naše žive jaslice preimenovali v molitveno bdenje ob živih jaslicah.

Z nami ste iskali sodelujoče, če pa se je zgodilo, da je bilo potrebno koga nepričakovano nadomestiti, ste takoj rekli: »Bom pa jaz.«

Ob iskanju parov, ki bi sprejeli vlogo Marije in Jožefa, se je na Vaš obraz vedno prikradel navihan nasmešek (sedaj razumemo, zakaj, saj ste nam v zadnjih letih izdali Vašo željo, da bi se čim več mladih odločilo za skupno pot in poroko).

Vaša vloga na molitvenem bdenju je bila kmalu jasna. Prevzeli ste ljudsko petje. Vaše edino navodilo je bilo: »Note mi zrihtejte, pa velike nej bojo.« Pri tem niste hoteli biti polovičarski, zato ste želeli, da se Vas dovolj sliši in ste nenehno spodbujali upravljalca mikrofona, naj ojača ozvočenje, kadar poje.

Že od samega začetka so bila Vaša vabila na molitveno bdenje in zahvale po njem samoumevne in iskrene. Z navdušenjem in angažiranostjo ste sprejeli in podprli tudi nas, mlade, ko smo prevzeli vodstvo živih jaslic.

Za vse to in še več, česar se ne da napisati, vendar ostaja v naših srcih in lepih spominih, smo Vam iskreno hvaležni in upamo, da se nam boste še kdaj pridružili.

Ustvarjalci in varuhi ognjišča živih jaslic

HODI Z(A) MENOJ...

...HVALA, GOSPOD, ZA 940 LET ZVESTOBE

V naši župniji je leta 2019 potekal misijon, ko smo poglobljali svojo vero in naše občestvo z nagovori, pričevanji, romanji, predvsem pa s skupnim obhajanjem svetih maš in agape. Zaključili smo ga z romanjem na Brezje in sladkim presenečenjem.

Podobno smo letos obeležili 940-letnico naše župnije, ko smo skupaj poromali v bližnje in bolj oddaljene kraje, ki so bili svoj čas del Šentviške fare. Posebej nas je župnik Ivan presenetil s skupnimi kosili, ko smo lahko razširili svoja znanstva tudi med doslej neopažene člane našega občestva. Kako nas skupna miza lahko združuje, smo še posebej ugotovili po romanju na sv. Primoža, ko smo se kljub stiski s prostorom v gostilni imeli lušno in se povezali v živo skupnost.

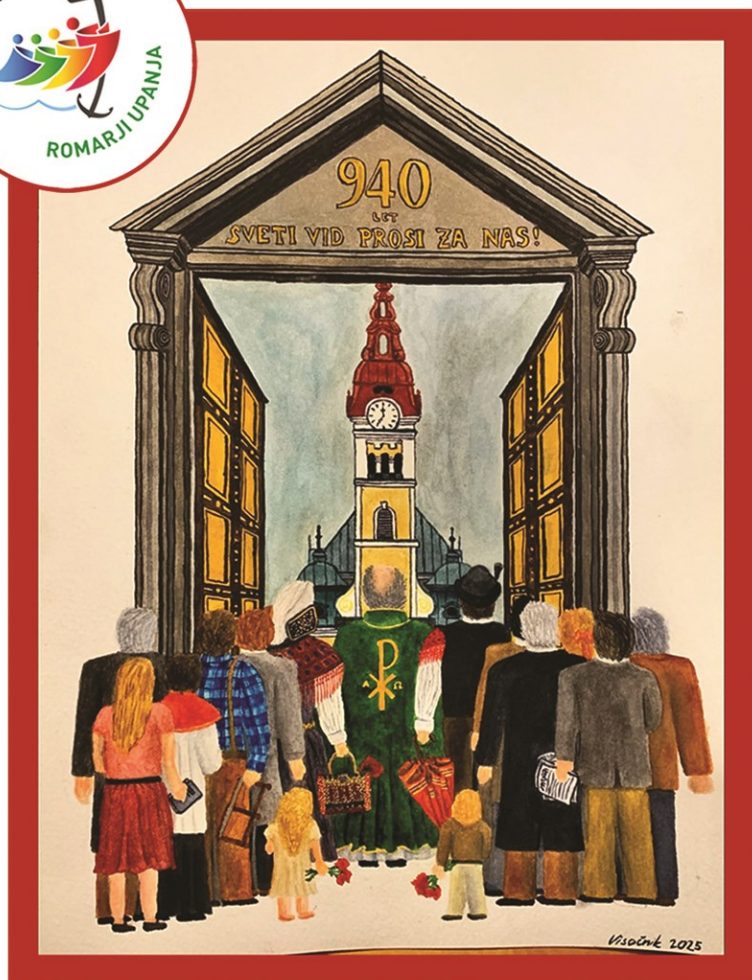
Po prvem takem romanju smo lahko osebno opazili, da je še celo župnik težko verjel množičnemu odzivu na njegova vabila in sproščenemu vzdušju, ki se je ustvarilo. Kar zacvetel je, ko smo ga pohvalili in ponudil roko v »petko«.

Dragi naš župnik, vedno se Vas bomo spominjali po iskrem pogledu, odločni besedi in pristnem odnosu do vseh župljanov. Za vsakogar ste našli pravo besedo, ki mu je običajno segla do srca. Čutimo, da ste predani svojemu poklicu in v polnosti živite svoje poslanstvo. Bogu smo hvaležni za Vas in za ves Vas čas, ki ste nam ga podarjali.

Dragi župnik, Bog Vas živi!

HVALA, GOSPOD, KER TVOJA ZVESTOBA TRAJA OD RODA DO RODA

BOLAN SEM BIL IN STE ME OBISKALI

Spoštovani gospod župnik, v imenu bolnikov in onemoglih župljanov se Vam iz srca zahvaljujemo za vso skrb, ki ste jo izkazovali tistim, ki zaradi bolezni ali starosti nis(m)o mogli prihajati v cerkev. Vaši redni obiski ob prvih četrtnih oz. prvih petkih so bili težko pričakovani in izjemno dragoceni. Prejeti Najsvetejše in blagoslov v svoji bolniški postelji, ko v cerkev ne moreš več, je neprecenljivo! Vaš prihod pa je pomenil še več – s seboj ste prinašali tolažbo, bližino in upanje.

Vaša pozornost, prijazna beseda in skupna molitev so mnogim v težkih trenutkih vlivale moč in občutek, da niso pozabljeni. Hvaležni smo Vam za vsak obisk, vsak podeljen zakrament, vsako spodbudo in vsako sveto mašo ob bolniški postelji ob posebnih priložnostih. Hvala za Vašo zvestobo poslanstvu duhovnika, ki spremlja človeka tudi v njegovi šibkosti in na zadnji poti.

Naj Vas Gospod obilno blagoslavlja in spremlja na Vaši novi poti.

Z globoko hvaležnostjo za vse dobro, kar so po Vas prejeli naši živi in pokojni bolniki!

Bolniki in njihovi domači

PO ROMANJIH K OBČESTVU

Verjamemo, da je eden ključnih pečatov, ki je zaznamoval našo župnijo v preteklih 13. letih, povezovanje župnijskega občestva prek romanj. Od prvega romanja v Sveto deželo, Berlin, Međugorje, Rim, Prago, Makedonijo in Grčijo, drugega v Sveto deželo, do zadnjega v Fatimo in Santiago de Compostela. Živo se še spominjamo začetnega navduševanja našega župnika nad romanji v daljne kraje v želji, da tudi v nas vžge romarskega duha, kot mu je to uspevalo v prejšnjih župnijah. To prigovarjanje je bilo običajno tako živo, da smo sprva v velikem številu zagotavljali, da tokrat pa zagotovo pojdemo tudi mi. Ko je prišel čas za oddajo prijavnic, pa se je na župnikovo razočaranje običajno izkazalo, da so ovire za udeležbo (bodisi finančne, bodisi časovne ali zdravstvene) večje, kot smo sprva predvidevali. Ne glede na to, je njegova moč prepričevanja (skoraj) vedno delovala in nabralo se je zadostno število udeležencev. Ob tem je vselej skrbel za nagovarjanje različnih skupin... enkrat starejše, drugič družine z otroci, potem mladino, srednjo generacijo. Njegova skrb, da bi nas kot občestvo povezal na vseh ravneh, je bila iskrena in vztrajna.

Že sama pot z avtobusi, vlaki, letali je bila predvsem dogodivščina, polna sproščenosti in smeha. Naveza s patrom Petrom je še danes iskriiva in nepresahljiv vir anekdot iz mladosti. Žive razlage svetih krajev, ki smo jih obiskovali, so nas običajno kar popeljale v čase stare ali nove zaveze.

Iz naše romarske molitve je bilo vselej čutiti živo vero. Darovane svete maše v vseh teh obiskanih cerkvah so bile nekaj posebnega, vrhunec vsakega posameznega dne. Če je bil ob oltarju tudi kakšen naš ministrant, je v njegovih očeh izžarevala posebna čast in ponos. Posebej dragocen je bil čas, ki smo si ga utrgali za skupno kavico, klepet - tako vmes - in pa skupne večerje. Imeli smo nešteto priložnosti spoznavati se, sprejemati se v svojih različnostih, sklepati nova poznanstva, utrjevati prijateljstva. Ob vrnitvi domov je bilo vse veliko lažje... pristopiti do nekoga po sveti maši, obiskati se, družiti se in ustvarjati živo občestvo. Največ sadov je to zagotovo obrodilo pri sprejemanju vseh novih župljanov v našo šentviško sredo. Upamo si trditi, da smo za to še posebej hvaležni vsi, ki nas je v to župnijo privedla predvsem nova osnovna šola Alojzija Šuštarja.

Seveda pa gre posebna zahvala župniku tudi za izvedbo vseh enodnevnih romanj župnijskega občestva k Mariji na Brezje, k Mariji v Leščevje, na Kurešček za posvetitev Jezusovemu in Marijinemu srcu, za vsa postna romanja in letošnja romanja upanja. Glas o številu romarjev, avtobusov iz Šentvida je zagotovo odmeval po vsej škofiji. V naših srcih pa je odmeval občutek, da smo del živega občestva, da v življenju svoje vere nismo sami, da je ob meni vselej brat, sestra v Kristusu, le dvigniti moram svoj pogled, odpreti svoje duri, da lahko vstopi v moj svet.

Dragi gospod župnik, hvala Vam za vsa romanja in naj ta romarski duh še naprej živi v Vas, da ga lahko z Božjo pomočjo ponesete med svoje nove župljane.

Vaši šentviški romarji

SVETOST SREDI VSAKDANA

Dragi Ivč. Moj spomin Nate sega v Župnijo Trnovo, kjer si bil kaplan, jaz pa mlad kratkohlačnik. Zakaj se spominjam tistih let in kje je povezava s Šentvidom?

Kot osnovnošolec/veroučenec v tretjem razredu osnovne šole sem opazoval svojega očeta in ostale može, ko so vsako leto odhajali na moška romanja. Odhajali ste v Rim, Pariz, Prago, pa tudi bližje k zamejcem in drugam. Oče se je z romanj vrnil vedno bogatejši za nova spoznanja, pa tudi boljši mož in oče. V tovrstno pastoralo Te je, očitno na pravi način, vpeljal Tvoj »mentor« trnovski župnik Janez Pogačnik.

In ko Te je nadškof po toliko letih umestil v Župnijo Šentvid, si svojo energijo, pristop in Tvoje unikatne prijeme prinesel tudi sem. Spominjam se prvega moškega romanja v Slovensko Istro, ki je bilo posebno, saj nas v Smarju nad Koprom pozdravil sneg; nato romanje na Avstrijsko Koroško z msgr. Francijem Petričem, pa v Prlekijo z odličnim vodnikom prof. dr. Ivanom Štuhecem, v Prekmurje, ..., tri-dnevni Brač, Kočevsko in ostala romanja, do zadnjega, trinajstega. Na preizkušnji z vzdržljivostjo smo bili mi, pa tudi Ti, ko so te žene oštele, ker smo se preko Jezerskega vrnili prepozno! Ampak si in smo vztrajali; po moško.

Kaj je vedno znova napolnilo avtobus in še ducat mož v čakalni vrsti? Vedno si znal poskrbeti za Duha in tudi za telo. Hvaležni smo Ti za vse moške pridige pri jutranji sv. maši, ogledе verskih objektov in srečanja z lokalnimi duhovniki in patri, vzpodbude ob obiskih katoliških gospodar-

stvenikov pa seveda tudi za ves spremljajoči program, ki si ga vedno skrbno pripravil. Vzpodbujal si nas, da se trudimo za svetost sredi vsakdanjega življenja, ko smo pri delu, pa tudi v družini in družbi. Naše delo je ena ključnih točk posvečevanja, saj smo precej ča-

sa z doma in zaposleni. Opominjal si nas na vlogo moža v družini, delo ter ljubezen do Boga in bližnjega. Torej smo utrjevali vezi z Bogom, med seboj in z župnijo.

Bog Te živi dragi Ivč, saj si unikaten in kot tak neponovljiv!

Moški romarji

POMNITE: ŽENSKE POROMAJO. IN TO NA POLNO!

Dragi župnik, moški so začeli romat že **pred enajstimi! leti**. Pridno, vsako leto. Mi, žene, pa smo medtem tiho sanjale in v srcu upale, da bomo tudi me prišle na svoj avtobus, da bi nekoč... morda... tudi me poromale. A smo sanjale tiho – kot se za pridne žene spodobi.

Ko pa so se fantje leta 2022 vrnili z romanja na Braču tako navdušeni, da jim je še zvečer vino šlo počasneje po grlu, pa je v nas začela vreti romarska želja. Takrat se je v nas nekaj premaknilo. Rekle smo: »Zdaj pa dovolj!«.

Začele smo z akcijo. Vztrajale. Prosile. Malo tudi težile. Vi pa ste nas vsakič s tistim svojim znanim nasmeškom odpravili z besedami: »Ah, ženske ste za šporhet! Pa saj se vas ne bo niti nabralo za avtobus! In organizirat? Ve same? Nemogoče!« Ampak, dragi župnik, če obstaja ena stvar, ki je nikoli – ampak res nikoli – ne rečeš belokranjski in šentviški ženi, je to: »Tega pa ne zmoreš.«

In glej ga zlomka – na Martinovo nedeljo 2023 določimo datum, poberemo okvirne prijave in že takoj nas je za tri četrte avtobusa! Organizacija je stekla kot po maslu – bolje kot v kakšni turistični agenciji! In februarja 2024 smo poromale v Prekmurje – z Vami seveda, da ste poskrbeli še za duhovni del. (In pazili, da se nismo čisto preveč sprostile.)

Romanje je bilo nepozabno, smeha in solz v enaki meri – in veste kaj? Ko smo se vrnile, smo že vedele: tole bo postalo nova tradicija. Letos Bela krajina, za naslednji dve leti pa že planiramo... tako da upamo, da imate Vi tudi »svoj kovček« še pripravljen! Mogoče povabimo tudi Vas ☺

Dragi naš župnik, hvala, ker ste z nami potrpežljivo hodili – dobesedno in duhovno. Hvala za spodbudo, tudi ko je bila zavita v šalo. Brez Vas ženskega romanja ne bi bilo. Hvala, da ste verjeli – ali pa tudi ne, ampak smo Vas vseeno pripeljale zraven. In hvala, da ste bili z nami, ko smo potrebovale pogum, vero in malo heca.

Kamorkoli greste, nosite nas v molitvah, mi pa Vas bomo v srcih (in na seznamu spremljevalcev za romanja, če slučajno kje ujamemo signal!). Pa pazite, kaj boste rekli naslednjim ženam! In nikar ne pozabite: ženske ne samo da zmorejo – ženske poromajo. In to na polno!

Bog Vas živi!

Z iskreno hvaležnostjo in nasmehom,
Metoda Šoba v imenu šentviških žena

KAKO SEM ODLETEL V NEBO S KOVČKOM VRED

Poletne počitnice 2023 se zame niso začele s takojšnjim dajanjem možganov »na off«, saj sem poromal v Sveto deželo, kamor smo se odpravili delat, ne pa lenarit. Na to nas je že vnaprej opozoril pater Peter Lavrih, ki je romanje vodil. Tja smo odpotovali skupaj z našim župnikom, mladino iz naše župnije ter še nekaj drugimi sopotniki. Posebej hvaležen sem našemu župniku, ki me je večino časa spremljal, mi pomagal med ogledi znamenitosti in svetih krajev. Pomembno mu je bilo, da si tudi jaz predstavljam stvari. Poskrbel je, da sem bil čim bliže patru, ki je veliko razlagal. Na ta način mi je omogočil, da sem marsikaj otipal. Že to, da sem sploh lahko šel poleg, je zame nekaj posebnega, zato mi veliko pomeni, da si je župnik prizadeval, da bi si tudi jaz lažje predstavljal svet okoli sebe.

V Izrael smo odšli z letalom, kar je bilo zame nekaj novega, saj sem letel prvič. Med letom sem zelo užival in sem bil zelo srečen, saj sem na lastni koži občutil, kako izgleda letalo. A že ta prvi let je bil zaplet. Ko smo zvečer prispeli v hotel, smo ugotovili, da nimam pravega kovčka. Odločili smo se, da bomo naslednji dan šli na letališče vprašat, če se je našel kakšen kovček, in bomo tega, ki ni bil naš, vrnili. Na tem mestu se zahvaljujem našemu gospodu župniku in Janezu Kajzerju, ki sta se odpravila z vlakom, ki vozi v Tel Aviv točno 23 minut, po moj kovček. Tam so rekli, da kovček ni prispel, in sta ga po veliki sreči našla sredi letališča, čeprav so na letališču v Tel Avivu znani po tem, da sumljive predmete kar razstrelijo. V zahvalo smo zmolili desetko: »Ki je v Tel Avivu naredil čudež.«

Poleg sage z izgubljenim in najdenim kovčkom so mi omogočili tudi jezenje na kameli in potop v reko Jordan. Celotno romanje je bilo zame neverjetna izkušnja, ki bo za vedno zapisana v mojem spominu.

Hvala, gospod župnik!

Damijan Vizjak

DOBILI SMO DOM

Dragi g. župnik! Ob ustanavljanju stega Ljubljane 6 smo imeli veliko izzivov. Eden izmed večjih je bil najti župnijo, v kateri bomo skavti lahko delovali. Ker to ne more biti kar vsaka župnija, saj skavti potrebujemo prostore za shranjevanje opreme in delovanje na splošno, smo imeli malo župnij na izbiro. Hkrati pa morata biti župnija in župnik pripravljena sodelovati in odpreti vrata skavtom, saj lahko le z živim občestvom skavti delujemo naprej. Mi smo imeli srečo, da smo nov dom svojega stega lahko našli v župniji Šentvid. Čeprav Vi v preteklosti niste imeli tako dobrih izkušenj s skavti, ste nas sprejeli in nam ponudili možnost delovanja. V teh dveh letih smo dobro sodelovali, vse od lučke miru, pospravljanja in prenavljanja skavtske sobe in različnih manjših projektov.

Hvaležni smo Vam za vsak obisk srečanja voditeljev in dodan kanček humorja. Zapomnili si bomo srečanje, ko ste nam prišli pokazat svojo staro rutko in jo predlagali za novo rutko našega stega.

Vedno Vas bomo ohranjali v svojih molitvah in se že veselimo vseh priložnosti za nadaljnje sodelovanje.

Iskrena hvala, ker ste nam skavtom stega Ljubljane 6 ponudili dom v župniji Šentvid, nas podpirali in nam omogočili dober začetek v tem čudovitem občestvu.

Steg Ljubljana 6, Steg nad Ljubljano in π-ka

NE SLOVO, LE NASVIDENJE

Dragi župnik. Odločitev, da se preselimo iz poznanega v nepoznano, nikoli ni lahka. Odi iz svojega rojstnega mesta, iz svoje države v drugo, je zelo težko. Minilo je že leto dni, odkar smo se odločili za ta korak v neznano. Nov jezik, nove šole, novi posli in nova cerkev. In na vsakem od teh mest novi ljudje.

Vi ste bili prva oseba, ki smo ji sporočili naš prihod, in s svojim toplim pristopom, odprtostjo, nasmehom in voljo pomagati ste nam olajšali prilagoditev in jo naredili lepšo.

Hvala, da ste nas vključili v skupnost, kjer smo spoznali čudovite ljudi, za katere lahko danes rečemo, da so naši prijatelji.

Hvala, da ste nas vsako nedeljo obogatili s svojimi duhovnimi, a preprostimi pridigami.

Hvala za vsa romanja, saj smo spoznali dele Slovenije, ki jih sami verjetno ne bi. Naučili smo se tudi stvari, katerih se sami ne bi.

Hvala, da ste naši Loti pomagali imeti čudovito Prvo obhajilo, ki ga bomo s posebnim ponosom in zadovoljstvom nosili v svojih srcih.

Hvala za veselje, ki ste ga širili v vsakem našem pogovoru s svojim vedno prisotnim nasmehom.

Predvsem pa hvala, da ste nam omogočili, da smo se počutili dobrodošli v skupnosti, ki nas ni poznala, in kjer so nas vsi sprejeli, da se danes počutimo kot del Šentvida.

Mi Zorići Vas zagotovo ne bomo pozabili in to zagotovo ni slovo, ampak le nasvidenje ...

Naj Vas spremlja Božji blagoslov!

Družina Zorić iz Hrvaške

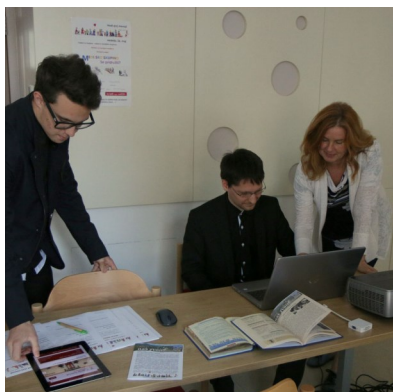
PER ASPERA AD ASTRA

Dragi župnik, prisrčna hvala za ...

No, ne bomo takole, bomo »v stilu«, kakor smo medijsko pokrivali (skoraj) vse pomembno v naši župniji - v razponu in na način od govorne ali na roke pisane besede, tiskane, do raznolikih e-medijev (tudi že blizu UI) :

(posebej za Vas še takole:
www.zupnija-sentvid.si/kontakti/mediji)

Vaši medijci

VAŠA BESEDA

NAŠ ZVON		LETNIK XXXII
št. 10 , oktober 2012		KLJUČ, KI ODPRE NEBO
št. 11 , november 2012		PRIHAJA ADVENT
št. 12 , december 2012		NAŠ BOŽIČ
NAŠ ZVON		LETNIK XXXIII
št. 1 , januar 2013		NOVO LETO
št. 2 , februar 2013		OB KULTURNEM DNEVU
št. 3 , marec 2013		POST
št. 4 , april 2013		DVE ZGODBI
št. 5 , maj 2013		VELIKI PAR VERUJOČIH
št. 6 , junij 2013		SVETI VID
št. 7-8 , julij-avgust 2013		MIR SRCA = NAJBOLJŠI POČITEK
št. 9 , september 2013		Z VERO IN ZAUPANJEM V PRIHODNOST
št. 10 , oktober 2013		ROJSTVO CERKVENEGA ZBORA
št. 11 , november 2013		PRIDRUŽI SE NAM ...
št. 12 , december 2013		OD BESED K DEJANJEM

št. 1 , januar 2014	MAR JE KRISTUS RAZDELJEN?
št. 2 , februar 2014	KULTURA DANES IN JUTRI
št. 3 , marec 2014	SPREOBRNI SE IN VERUJ EVANGELIJU
št. 4 , april 2014	KRISTUS JE ZA NOVO BOŽJE LJUDSTVO DRAGO PLAČAL
št. 5 , maj 2014	ŠMARNICE
št. 6 , junij 2014	EDINOST V RAZLIČNOSTI
št. 7-8 , julij-avgust 2014	K LEPOTI ZA LEPOTO
št. 9 , september 2014	RECEPT ZA PLEMENITO ŽIVLJENJE
št. 10 , oktober 2014	ŽUPNIJA JE »PROSTOR IN ČAS« NAŠEGA KRŠČANSKEGA ŽIVLJENJA
št. 11 , november 2014	V HIŠI MOJEGA OČETA JE MNOGO BIVALIŠČ (Jn 14,2)
št. 12 , december 2014	POJDIMO MU NAPROTI

NAŠ ZVON	LETNIK XXXV
št. 1 , januar 2015	OB NOvem LETU
št. 2 , februar 2015	TUDI ROMANJE JE KULTURA
št. 3 , marec 2015	ODREŠENJE - IZHOD IZ GREHA
št. 4 , april 2015	ALELUJA! KONČNO.
št. 5 , maj 2015	MARIJA IN NAŠE ŠMARNICE
št. 6 , junij 2015	SV. VID JE ZA ŠENTVID!
št. 7-8 , julij-avgust 2015	DRUGAČNE POČITNICE
št. 9 , september 2015	ŽUPNIJSKO ŽIVLJENJE JE PRILOŽNOST
št. 10 , oktober 2015	MOLI, MOLI, ROŽNI VENEC, LJUBLJENI SLOVENSKI KROV. TIHO NAD TEBOJ POČIVAL BO MARIJIN BLAGOSLOV.
št. 11 , november 2015	SKORAJ POZABLJENI ZAKLAD CerkVE
št. 12 , december 2015	ČLOVEK – BITJE PRIČAKOVANJA

NAŠ ZVON	LETNIK XXXVI
št. 1, januar 2016	KRSTNIKOVA ISKRENOST, KRISTUSOV POGUM
št. 2, februar 2016	POUK O BOŽJEM USMILJENJU
št. 3, marec 2016	O MAŠNIH NAMENIH IN DAROVIH
št. 4, april 2016	BOGLONAJ
št. 5, maj 2016	ŽE PRIŠEL JE VENČANI MAJ
št. 6, junij 2016	EDINOST, SREČA, SPRAVA
št. 7-8, julij-avgust 2016	TUDI POLETI ...
št. 9, september 2016	VZGOJA, NAŠA SKUPNA SKRB
št. 10, oktober 2016	PRIDI, SVETI DUH, NAPOLNI SRCA SVOJIH VERNIH IN VŽGI V NJIH OGENJ SVOJE LJUBEZNI. POŠLJI SVOJEGA DUHA IN PREROJENI BOMO. IN PRENOVIL BOŠ OBLIČJE ZEMLJE.
št. 11, november 2016	ODNOS MED NAMI IN RAJNIMI
št. 12, december 2016	ADVENT

NAŠ ZVON	LETNIK XXXVII
št. 1, januar 2017	V TEH DNEH NAM JE BOG SPREGOVORIL PO SINU
št. 2, februar 2017	KULTURA ALI ANTIKULTURA?
št. 3, marec 2017	JE TO RES SAMO TO?
št. 4, april 2017	ALELUJA!
št. 5, maj 2017	MARIJINA PRIKAZOVANJA
št. 6, junij 2017	SRCE JEZUSOVO
št. 7-8, julij-avgust 2017	POJDITE NA SAMOTEN KRAJ
št. 9, september 2017	»ODPARKIRANI« KRISTJANI
št. 10, oktober 2017	SPOMIN NA BIRMO
št. 11, november 2017	VOŠČILO OB PRAZNIKU VSEH SVETIH
št. 12, december 2017	ČLOVEK - BITJE PRIČAKOVANJA

NAŠ ZVON	LETNIK XXXVIII
št. 1 , januar 2018	BITI V SVOJI »KOŽI«
št. 2 , februar 2018	NAJ ŽIVI SRČNA KULTURA
št. 3 , marec 2018	OB DNEVU STARŠEV
št. 4 , april 2018	PRIDITE IN POGLEJTE
št. 5 , maj 2018	PROŠNJI DNEVI - KRIŽEV TEDEN
št. 6 , junij 2018	OB FARNEM PRAZNIKU IN DNEVU DRŽAVNOSTI
št. 7-8 , julij-avgust 2018	POSTAJA PRED NOVIM
št. 9 , september 2018	SPET SE JE ZAČELO
št. 10 , oktober 2018	BESEDA NAŠEGA DIAKONA
št. 11 , november 2018	POGLED »TJA ČEZ«
št. 12 , december 2018	TUKAJ IN SEDAJ

št. 1 , januar 2019	SREČNO!
št. 2 , februar 2019	BOG ŽIVI NAM DEŽELO!
št. 3 , marec 2019	KMALU BO POST
št. 4 , april 2019	DOLŽINA, ŠIRINA, GLOBINA, VIŠINA KRISTUSOVE LJUBEZNI
št. 5 , maj 2019	ŠV. PRIMOŽ NAD KAMNIKOM IN ŠMARNICE
št. 6 , junij 2019	SREČNO, NOVOMAŠNIK GREGOR
št. 7-8 , julij-avgust 2019	JAKA NA MORJE, VESNA PA V HRIBE
št. 9 , september 2019	SPET NOVI IZZIVI
št. 10 , oktober 2019	OKTOBER - IZZIV ZA MOLITEV
št. 11 , november 2019	TESTAMENT
št. 12 , december 2019	ZGODI NAJ SE MI PO TVOJI BESEDI

NAŠ ZVON	LETNIK XL
št. 1 , januar 2020	OB BOŽJI ROKI V NEZNANO
št. 2 , februar 2020	ŽUPNIKOVA BOLEČINA
št. 3 , marec 2020	POST OD KLOBAS, SLADKARIJ IN PIJAČ JE PREMALO
št. 4 , april 2020	MISEL PRED VELIKONOČNIMI PRAZNIKI
št. 5 , maj 2020	GLEDATI MARIJO
št. 6 , junij 2020	TISTI, KI DAJE
št. 7-8 , julij-avgust 2020	PA SO TU
št. 9 , september 2020	VSE PREIZKUŠAJTE (1 Tes 5, 21)
št. 10 , oktober 2020	KORONSKA CERKEV
št. 11 , november 2020	MOLITEV V ČASU EPIDEMIJE
št. 12 , december 2020	VERJAMEM

NAŠ ZVON	LETNIK XLI
št. 1, januar 2021	BOG HODI Z NAMI
št. 2, februar 2021	IZ RODA V ROD DUH IŠČE POT
št. 3, marec 2021	SPOŠTUJ OČETA IN MATER
št. 4, april 2021	VELIKONOČNI IZZIV
št. 5, maj 2021	JOŽEFOVO LETO (Naj mi Marija ne zameri)
št. 6, junij 2021	PRED 30. LETI
št. 7-8, julij-avgust 2021	POČITNICE, DOPUSTI, DUHOVNE VAJE ...
št. 9, september 2021	OKREVANJE
št. 10, oktober 2021	OB PRAZNIKU
št. 11, november 2021	NADŠKOFOVA ZAHVALA
št. 12, december 2021	NADZGODOVINSKA KNJIGA

NAŠ ZVON	LETNIK XLII
št. 1, januar 2022	ŽELIM SI
št. 2, februar 2022	PREJ, Z NJIM IN PO ...
št. 3, marec 2022	SKRIVNOST
št. 4, april 2022	VOŠČILO ZA VELIKO NOČ
št. 5, maj 2022	STE VEDELI?
št. 6, junij 2022	VSE NAS SPREJEMA IN LJUBI JEZUSOVO SRCE
št. 7-8, julij-avgust 2022	BO ČAS ZA BOGA?
št. 9, september 2022	SKUPAJ BOMO TRDNI
št. 10, oktober 2022	BOG NIMA URADNIH UR
št. 11, november 2022	V HIŠI MOJEGA OČETA JE MNOGO BIVALIŠČ
št. 12, december 2022	NE ZAVRZITE UPANJA!

št. 1 , januar 2023	KAJ NAM BOG (ne ljudje) GOVORI?
št. 2 , februar 2023	TRI VELIKE LJUBEZNI (razmislek ob kulturnem prazniku)
št. 3 , marec 2023	40 dni = 3 skušnjave = 2 sogovornika < ... < ∞
št. 4 , april 2023	VERA BREZ DEL JE MRTVA - ZATO HODIMO SKUPAJ (Sinoda 2021-2024)
št. 5 , maj 2023	ZALJUBLJENA MARIJA
št. 6 , junij 2023	OB MESECU JUNIJU
št. 7-8 , julij-avgust 2023	MIR SRCA JE NAJBOLJŠI POČITEK
št. 9 , september 2023	MORDA NISTE PREBRALI
št. 10 , oktober 2023	MARIJINA OBLJUBA
št. 11 , november 2023	SMRT ali ŽIVLJENJE
št. 12 , december 2023	PET IMEN ZANJ

NAŠ ZVON	LETNIK XLIV
št. 1, januar 2024	 2023/2024 BREZ ROKA TRAJANJA
št. 2, februar 2024	KULTURNO KORISTNI KRISTJANI
št. 3, marec 2024	SV. JOŽEF, VZORNIK OČETOM
št. 4, april 2024	JEZUSOV »MAT«
št. 5, maj 2024	MOLITEV ZA VSAK DAN
št. 6, junij 2024	ZA MOJO SLOVENIJO
št. 7-8, julij-avgust 2024	ZA BOGA NI POČITNIC
št. 9, september 2024	VSEŽIVLJENJSKI VEROUK
št. 10, oktober 2024	ROŽNI VENEC JE VEDNO »IN«
št. 11, november 2024	VERNE DUŠE
št. 12, december 2024	BODIMO ADVENTNO BUDNI

NAŠ ZVON		LETNIK XLV
št. 1, januar 2025	JUBILEJNO LETO 2025 in 940 LET ŽUPNIJE ŠENTVID NAD LJUBLJANO	
št. 2, februar 2025	940 LET	
št. 3, marec 2025	PEPEL IN KRIŽ	
št. 4, april 2025	PO KRIŽU BLAGOSLOV IN VSTAJENJE	
št. 5, maj 2025	MILOSTI POLNA	
št. 6, junij 2025	NIKOLI NE POZABIMO	
št. 7-8, julij-avgust 2025		

MOLITVENI NAMEN

V letošnjem poletju molimo v zahvalo za naših skupnih 13 let in za blagoslov na Vaši novi poti.

Maja Jurgovec, Tomo Jurgovec
 Andrej T. Juhodolčan Marjeta Vida
 flen
 OBLJUBLJAMO? Jakob V.
 7. 3. Ani Krege Goran Filip
 Loh Mar
 Paul
 Andrej Juhodolčan
 Silva Bernardast
 Helene
 in še mnogi, mnogi, mnogi Vaši farani
 (če bi se vsi podpisali, bi bil Vaš zvon "preglomazen")

VAŠE CVETKE

To se mi pa zdi
»mal sfuzlan«.

Ej, pušluš!

Cela Evropa je
frej na binkošti,
mi smo pa bolj
socialistični.

Prek študenta mladi lahko
dobijo že 15 evrov na uro.
To je pol maše.

Jest sem šel že volt, sam nič
noum povedu, kaj sem volu!

Že dons ste tko lepo
oblečeni, vidim. Same
nove obleke. Kaj bo
šele na Vida!

A bomo kej reskiral!
A gremo reskirat
eno desetko!

Veste, punce, vi ste
cvet šentviške
mladine.

Punce, ja kok mate vi velik za jest! Ja,
kdaj boste pa hujšale! (ker so imele za
razliko od fantov še juho in solato)

Puncam: Sej se mi kr
smilte, k gledam to
vašo izbiro fantov.

Ta petek bomo
mel gôsta
meseca.

Če zapravljamo življenje,
je pol čist useen, če se
gremo uležat na grob, pa
tm čakamo na smrt.

Sm jih mogu kr mazilt,
ker če mi jutrn on umre,
bom jz kriv.

OPZ-ju: Naglas, naglas. Pa
derte se, pa kr še mal hitrej.

Pridem k starejši gospe na
dom, pa gleda mehiške in
turške limonade. Pa
rečem: »Kaj je to?« Ona bi
se morala pripravljat na
smrt, ne pa te limonade
gledat.

Zdej bomo najprej jedl jthno, za
glavno jed mesne ploščice,
pomestfiteše, pa ribe. Pol sm en
raznišlou, kaj če bi mel na konc en
lava keks (namesto lava cake).

Topla voda je
že odkrita, pa
Amerika tud.

Bravo, bravo!
(drži pest)

Nč mečkat, če
mečkaš, to pol ni
čist nč.

Kadar se počutiš oddaljenega od Boga, ne smeš od njega še bolj stran, da ne prejmeš hostije. Takrat ga še bolj potrebuješ, zato moraš uživati njegovo telo.

Pred volitvami: Dejte dobr razmisliť. Sej veste. Včeri, k je bilo finale, za neki se morš odloč't. Al za Belorussio al Dortmund al pa za Real al Madrid. Neki je treba zbrť. Zberte si, zberte si.

»Super, super, da sedimo v prvi vrsti. Sem se taktično usedu, zdej bom lah prvi jedu.« Se vrne s polnim krožnikom: »Sem hotu prvi jest, pa sem bil prvi tam, pa si je ena useen uzela pred mano.«

Pred Caminom:
»Ja, veste, se morm poslovit, kaj pe če ne pridem nazaj. Kaj pa če js tm kiksнем, pa pol mora bit taka zadnja večerja. Js častim.«

Lp io lh. (Prevod:
Lep pozdrav in lahko noč.)

A greš v kaplanijo? Ona: Ne. Žpk: Sej je prou, kr pejt domov, kr pejt domov, učit se, da boš dobra zdravnica.

Komentar rastlinskega mleka: Kakšna intolerance na laktozo, pa to je vse iz krave, mleč je mlek, to ni nič iz rastlin, to je vse iz krave.

Ko se bosta vidve skregali, prid'ta k men, pa vaju bom js blagoslovu, on bo pa za ministranta. Ker se bosta, ker se bosta ...

VERSKA STATISTIKA

V ČASU VAŠEGA ŽUPNIKOVANJA

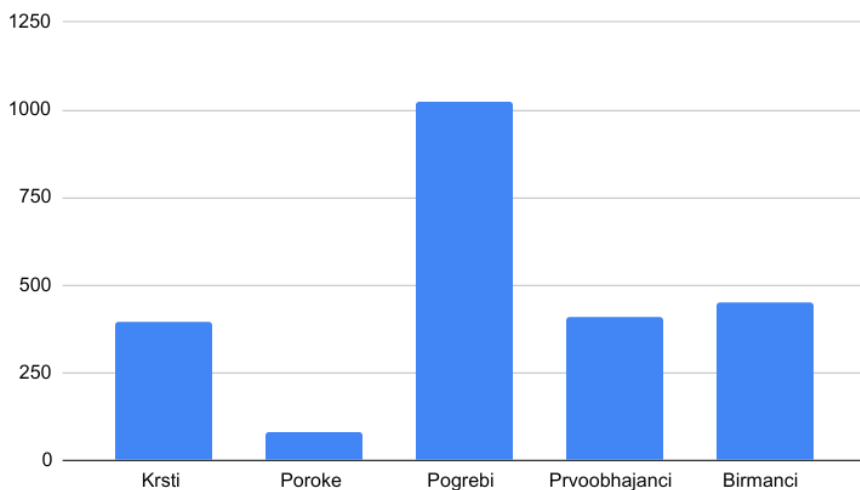
v Šentvidu nad Ljubljano
v letih 2012-2025

ste krstili 394 otrok, poročili 80 parov in na Božjo njivo
pospremili 1022 faranov;

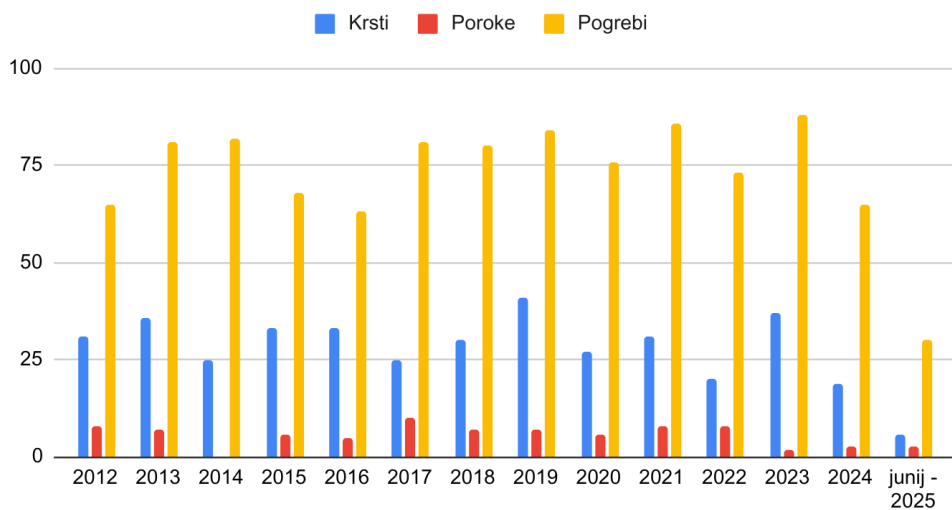
na prejem zakramentov ste pripravili 410 prvoobhajancev
in 448 birmancev.

Naj Vam Gospod za vse obilno poplača!

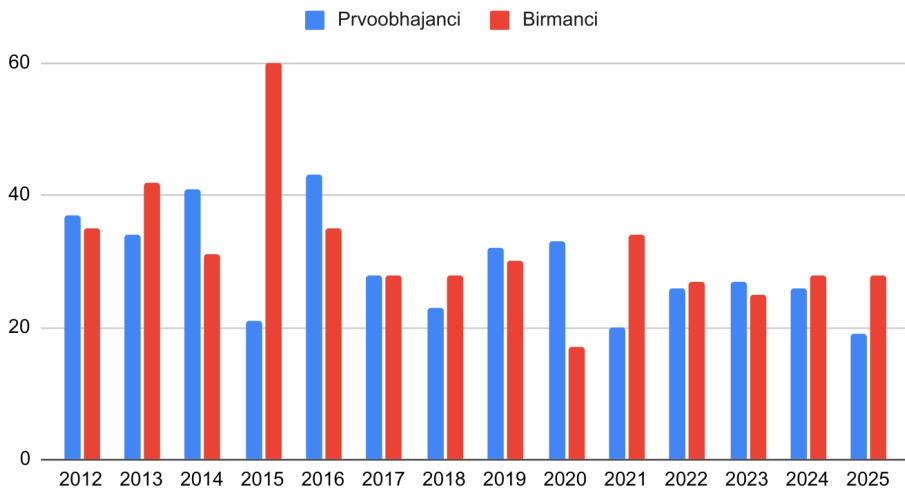
Skupaj 2012-2025

Krsti, poroke in pogrebi

Prvoobhajanci in birmanci

SV. MAŠE

Boglonaj za vse delavniške, vse nedeljske, vse praznične in vse romarske svete maše. V domačih cerkvah in cerkvah sveta. V hribih in ob morju. Na domovih bolnikov in na domovih slavljenčev.

Za vse, ki ste jih obhajali z občestvom, in tiste v bolečini srca ob prazni cerkvi v korona času.

MAŠNI NAMENI

Boglonaj za vseh skoraj 4800 svetih maš, ki ste jih darovali po naših namenih. In tudi še vsaj 1200 tistih, ki ste jih oddali duhovnikom, ki bi jih sicer ne imeli.

URADNE URE

Hvala za odprta vrata župnijske pisarne, kakor tudi za zmogljivost Vaše Nokie, da ste bili dosegljivi tudi izven uradnih ur :)

KARITAS

»Karitas sem jaz« ste dejali. Ergo: če boste želeli Karitas, se le pokličite :)

KRAŠENJE

Hvala za vso skrb in pomoč.

SPLETNA STRAN

vaš zvon

Posebna izdaja Našega zvona - Vaš zvon.
Zahvalni izvod za g. župnika Ivana Jagodica.
Objavljeno na spletni strani www.zupnija-sentvid.si
Odgovarja župnijsko občestvo župnije Sentvid nad Ljubljano.